

Joan D. Vinge'in öyküleri Analog, Orbit, Isaac Asimov's SF Magazine'de ve çeşitli antolojilerde yer aldı. Antropoloji öğre-nimi gören Vinge, bu dalın bilimkurguya çok benzer bir dal ol-duğunu düşünen bir yazar. Her iki dalın da insan ilişkileri üze-rine yeni bir perspektif sunduğunu söylüyor.

Antropoloji eğitiminin etkilerini Vinge'in tüm öykülerinde gör-mek mümkün. 'Kurşun Asker' öyküsü, Andersen'in masalın-dan etkiler taşıyor. Vinge öyküyü oluştururken masalın sem-bolik yönlerini kullanmış.

'Tepeden Bakış', Vinge'in başarı kazanmış ilk kısa öyküsü. Emmylou'nun öyküsü aslında evrensel bir öykü. Emmylou gibi diğer tüm insanlarda dönüşü olmayan bir yolda ve Vinge'e göre yapılacak en iyi şey, şu ana kadar yaptığımız seçimlerin bize açtığı yolları en iyi şekilde değerlendirmek...

'Amber Gözler', Vinge'in Analog'un 'kadın BK yazarları' özel sayısı için yazdığı bir öykü. 'Amber Gözler' bir insan ve uzay-lı arasındaki ilişkinin öyküsü. Öykü Satürn'ün aylarından Titan'da geçiyor. 'Amber Gözler' bir yandan iletişimin önemi-ni anlatırken, diğer yandan da bir kültürün başka bir kültüre kendi değerlerini empoze etmeye hakkı olup olmadığı sorusu-nu soruyor. Öykü 1977 yılında Hugo ödülünü kazandı.

'Medyacı' Vinge'in *Gök Günlükleri* romanının temelini oluş-turan bir öykü. Bir katilin oyunu oynamak zorunda kalan Chaim Dartagnan, şerefini ve gerçekleri bir kenara bırakabile-cek midir?

Joan D. Vinge'in diğer yapıtları: Snow Queen, Summer Queen, Heaven Chronicles, Fire and the Phoenix (Öyküler).

AMBER GÖZ

DİLENCİ KADIN gecenin sessiz sokaklarından Lord Chwi-ul'un kent evinin arka kapısına doğru ayaklarını sürüyerek yü-rüyordu. Durakladı, başını kaldırıp yumuşak bir ışıkla par-layan kulelere baktı. Sonra pençesiyle bekçinin koluna dokundu. "Size bir şey söyleyeceğim, efendi..."

"Dokunma bana, kocakarı!" Muhafız tiksintiyle mızrağını kaldırdı.

Çevik bir ayak paçavraların arasından fırlayıp adama çelme taktı. Muhafız bir anda kendini eriyik kaynağının içinde sırt üstü uzanmış buldu. Mızrağın ucu kendi karnına doğ-rultulmuştu. Ağzı açık bakakaldı.

Dilenci muhafızın göğsüne bir muska fırlattı. "Şuna bak, aptal! Lordunla işim var."

Dilenci kadın geri çekildi, mızrağın ucuyla sabırsızca adamı dürtüklüyordu.

Muhafız çamurun ve pisliğin içinde debelenerek o ka-ranlıkta görebilmek için muskayı yüzüne iyice yaklaştırdı. "Sen....sen o'sun? Geçebilirsiniz."

"Çok doğru!" Paçavraların arasından boğuk bir gülüş du-yuldu. "Gerçekten geçebilirim; değişik şekillerde, bir sürü yer-den. Hepimiz Değişim Çarkının üstünde gidiyoruz." Mızrağı kaldırdı. "Ayağa kalk, budala.... bana eşlik etmene gerek yok.

Beni bekliyorlar."

Muhafız üstünden sular damlayarak öfke dolu bir sus-kunlukla ayağa kalktı ve kadın kanat zarlarını kumaşın kıvrımlarından kurtarıırken geride durdu. Hiç zorlanmadan, ada-mın boyunun iki katı yüksekliğindeki kule girişine zıplamak için hazırlanırken, muhafız kanatların parlayarak açılmasını seyretti. Ancak kadın içeriye girip, gözden kaybolduktan sonra ona küfretmeye cesaret edebildi. "Lord Chwiul?"

"T'uupieh, değil mi?" Lord Chwiul güzel kokulu yosun kol-tuğunda öne doğru eğilerek holdeki gölgeyi seçmeye çalıştı.

"Leydi T'uupieh." T'uupieh aydınlığa doğru ilerlerken, kapşonunun arkaya düşmesine aldırmadı. İçeri, hiç eğilmeden, dosdoğru girmekten, bir soylunun diğer soyluyla buluşması gibi davranmaktan büyük zevk alıyordu. Yerdeki yüzlerce *miih* kürkünün tensel dalgaları nasırlaşmış ayaklarını ürpertti. *Bu kadar uzun zaman sonra ne kadar çabuk hatırlanıyor?*

Lordun önündeki sukayası masanın karşısındaki koltuğu seçti ve üstündeki paçavralardan hiç çekinmeden tembelce uzandı. Masanın parşömenden oyulmuş yüzeyi üstünde bir kase kelet böğürtlendi duruyordu. Pençe biçimli parmağını sulu bir böğürtlene sapladı, çok eskiden yaptığı gibi böğürtlendi ağ-zına atıp yavaşça boğazından kaydırды. Sonra, nihayet Chwi-ul'un öfkesini ölçmek üzere başını kaldırdı. "Bu şekilde gelmeye nasıl cüret edersin..." Tatmin edici. *Evet, hem de çok...* "Ben gelmedim. Siz beni çağırдыңız... Sizin için bir iş yapmamı istediniz." Sahte bir do-ğallıkla odada göz gezdirdi. Bu küçük odada bile su-kayasından duvarların üstünde karmaşık fresklerin olması dik-katini çekti. Belki de özellikle bu odayı süslemişler, diye düşündü. Kim bilir hangi entrikalar peşinde kaç geceyarısı

toplantısı yapılmıştı bu odada? Chwiul ailesinin ya da klanın en zengin kişisi değildi ama güç ve para göstergeleri, bu şe-hirde, bu dünyada çok geçerliydi. Çünkü güç ve para her şeydi. "Ben Suikastçı T'uupieh'i çağırmıştım. Leydi T'uupieh'in ona buraya kadar eşlik etmesine şaşırdım doğrusu." Chwiul toparlanmıştı. T'uupieh konuşurken nefesinin buharlaşmasını seyretti.

"Birimiz nereye giderse öbürü takip eder. Birbirimizden hiç ayrılmayız. Bunu herkesten iyi bilmeniz gerekir, Lordum." Chwiul uzun beyaz kolunu uzatarak tırnaklarını birkaç bö-ğürtlene geçirdi. Geceleri çok soğuk olmasına rağmen, Lord, kanat zarlarına işlenmiş, helezonlar çizerek dans eden, kar-maşık desenli mücevherleri sergilemesine izin veren bir tunik giymişti sadece.

Gülümsedi, T'uupieh Lord'un sivri dişlerinin hafifçe dı-şarı fırladığını gördü. "Çünkü ağabeyim topraklarına el koy-duğu zaman birini öbürüne dönüştürdü, öyle mi? Buraya kadar gelmiş olman bile şaşırtıcı. Bana güvenebileceğini ne-reden bildin?" Hareketleri zerafetten yoksundu; T'uupieh mü-cevherlerin narin kanat zarlarını ve ince kolları nasıl aşağı çektiğin, uçmayı imkansız kıldığını hatırladı. Bütün soylular gibi, Chwiul da her kaprisini yerine getirmeyi görev bilmiş bir hizmetkârlar ordusuyla çevriliydi. Gerçek ya da numara, be-ceriksizlik diğer bir güç işaretiydi. Yalnızca zenginlerin düş-kün olabileceği bir lüks. T'uupieh mücevherlerin kaliteli ol-mamasına içten içe sevindi.

"Sana güvenmiyorum." dedi T'uupieh. "Yalnızca kendime güvenirim. Ama bazı dostlarım senin yeterince samimi ol-duğunu söylediler... bu konuda. Ve elbette, yalnız gelmedim."

"Kanun kaçaklarını yanında mı getirdin?" Hayret ifadesi. "Onlar seni koruyamaz ki!"

T'uupieh yanındaki paçavradan bohçayı tuttu ve gizli re-fakatçisini saran kumaş parçalarını sakince kaldırdı.

"Doğruymuş." dedi Chwiul titrek bir sesle. "Sana İblis'in Eşi diyorlar..."

T'uupieh iblisin paha biçilmez gözünün amber lensini önce odayı kendi gördüğü gibi görecektir şekilde döndürdü sonra da Chwiul'a doğrulttu. Adam hafifçe geri çekildi, yosunlara do-kundu. 'Bir iblisin bin gözü vardır ve ona karşı gelenler için binbir işkencesi' T'uupieh iblisi kendine bağlamak için ayin-lerini kullandığı Ngoss'un Kitabı'ndan bir bölüm okudu.

Chwiul uçup gitmek ister gibi, kaygıyla gerindi. "Bir-birimizi anlıyoruz öyleyse. Ve sanırım iyi bir seçim yaptım: Büyük Lord'a ne kadar iyi hizmet ettiğini biliyorum, sarayın diğer üyelerine de... Benim için birini öldürmeni istiyorum."

"Tahmin etmiştim."

"Klovhiri'yi öldürmeni istiyorum."

T'uupieh irkilmişti ama belli etmedi. "Siz de beni şa-şırtıyorsunuz, Lordum. Özkardeşinizi mi?" *Ve benim top-raklarımı gasp eden adam. Onu yavaş yavaş öldürmeyi, onu kendi ellerimle öldürmeyi ne kadar çok istedim... ama her zaman çok iyi korunuyor.*

"Ve kızkardeşinizi de, Leydim." dedi Chwiul alaycı bir tonda. "Bütün ailesinin ortadan kalkmasını istiyorum, karısı, çocukları, hepsi..."

Klovhiri... ve Ahtseet. Ahtseet, özkızkardeşi, çocukluğundan beri en yakın arkadaşı; anne babası öldükten sonra geriye kalan tek akrabası. Sevdığı ve koruduğu Ahtseet, sevgili, hain, ent-rıkacı küçük Ahtseet. Gururu, aile onurunu, namusu bir kenara bırakıp, sahip oldukları her şeyi ellerinden alan adamlarla kendi isteğiyle evlenen Ahtseet. Bu toprakları kaybetmemek için her şeyi yaparım diye feryat etmişti Ahtseet; sosyal konumunu korumak için her şeyi yaparım. Ama yapılması gereken bu de-ğildi! Teslim olmak değil, saldırmak...

T'uupieh, Chwiul'un kendisini sevimsiz bir ilgiyle sey-retmekte olduğunu fark etti. Kemerindeki hançere dokundu.

"Neden?" Güldü, aslında *Nasıl?* demek istemişti.

"Aslında bu çok açık. Hep ikinci olmaktan sıkıldım. *Onun sahip oldukları* benim olsun istiyorum... senin toprakların ve diğer her şey. Onun yolumdan çekilmesini ve mirasta benden fazla payı olan kimsenin kalmamasını istiyorum."

"Neden kendi işini kendin halletmiyorsun? Onları ze-hirleyebilirsin... daha önce yapıldı."

"Olmaz. Klovhiri'nin bir sürü dostu ona bağlı adamları ve Büyük Lord üstünde çok fazla etkisi var. Bu cinayetin 'kazara' olması gerekiyor. Ve bunu yapacak en uygun kişi de sensin."

T'uupieh belirsizce başını salladı, durumu tartıyordu. Ba-şarmayı ondan daha fazla isteyen biri bulunamazdı... ayrıca saldırı pozisyonu daha uygun olan biri de. Şimdiye kadar tek eksiği, fırsat olmuştu. Evsiz kaldığı günden beri, sonbaharın solgun günleri ve bitmek tükenmek bilmeyen kış boyunca -yani

hayatının neredeyse üçte biri- ailesinin eski topraklarındaki vahşi bataklıklarda yaşıyordu. Çevresine birkaç sadık hiz-metkar, birkaç tatminsiz kişi ve çapulcu toplamış ve malikane topraklarına dadanmıştı. Klovhiri'nin kiracılarını soyup öl-dürüyor, phib ağlarını bozuyor, tuzaklardan alıyor ve kendi av hayvanlarını gizlice avlıyordu. Hayatta kalmak için top-raklarından geçen bütün yolcuları soyuyordu.

Hâlâ soylu sınıfa ait olduğu için, Büyük Lord önce hay-dutluk yapmasına göz yummuş, sonra da gizlice onu teşvik et-meye başlamıştı. Malikane topraklarından geçen yollarda bir çok zengin yabancı yolculuk yapıyor, Büyük Lord belirli bir komisyon karşılığında T'uupieh'in onlara acımacızca sal-dırmasına göz yumuyordu. T'uupieh bunun, Lord'un top-raklarını gözdesi Klovhiri'ye peşkeş çekmesine karşılık ona atılmış bir kemik olduğunu biliyordu. Ama bu durumu Lord'un gözüne girip mümkün olduğu kadar çok iltimas ko-parmak için kullanmıştı. Nitekim, bir süre sonra Büyük Lord ona bazı düşmanların ortadan kaldırılması gibi daha gizli ve kârlı işler getirmeye başlamıştı. Böylece T'uupieh su-ikastçılığa soyunmuş ve bu işin asillikten pek de farklı ol-madığını görmüştü. İkisi için de, soğukkanlılık, kurnazlık ve mutlak bir vicdansızlık gerekiyordu. Ve o, T'uupieh olduğu için hayranlık uyandıracak derecede başarılı olmuştu. Fakat kan davası yüzündera suikastçiliğinin getirdiği ödüller onun için önemsiz kalmıştı, şu ana kadar.

"Cevap vermiyorsun." diyordu Chwiul. "Benim aksime, ak-raba cinayeti işlemekten korkuyorsun, galiba."

T'uupieh keskin bir kahkaha attı. "Bunu söylemen mu-hakemenin benimkinden zayıf olduğunu bir kez daha gösteriyor... Hayır, korkuya yenik düşmüyorum. Hatta, kanım istekle tu-tuşuyor. Ama Klovhiri'yi, kendi topraklarını onun kardeşine teslim etmek için buzun altına gömmeyi düşünmemiştim doğ-rusu. Neden sana böyle bir iyilik yapayım ki?"

"Çünkü bu işi tek başına yapamayacağın gün gibi açık. Topraklarına dadandığın günden beri Klovhiri seni öldürtmeyi başaramadı, bu senin ustalığını kanıtlar. Ama onun fazlasıyla ihtiyatlı olmasına sebep oldun, çevresinde o kadar çok muhafız varken yanına yaklaşamazsın. Onun güvendiği biriyle yani benim gibi biriyle iş birliği yapman gerekiyor. Onu ele ge-çirmeni sağlayabilirim."

"Kabul edersem benim ödülüm ne olacak? İntikam tatlıdır ama bu yeterli değil."

"İstediğin fiyatı öderim."

"Malikanem," T'uupieh gülümsedi.

"Bu kadar saf..."

"Hayır." Kanadını boşluğa uzattı. "O kadar saf değilim. Değerini biliyorum..." Altın bulutlu bir yaz gününün anısı can-landı gözlerinde. Buharlı gölün sıcak hava akımlarında sü-zülmek, sü-zülmek... Malikanenin narin, gülkırmızısı ku-lelerinden mızrak gibi fırlayan ışık huzmelerinin, rüzgarın gelgitleriyle dalgalanan ağaçların tepesinde dolaştığını gör-mek... Toprağın parıldayan eriyik yüzeyinde birikmiş, içi eri-miş metallerle ışıltılı, amonyak göletlerinin safranı, kırmızı, deniz mavisi. Yaz gibi, sonsuzluğa uzanan topraklar... "De-ğerini biliyorum." Sesi sertleşmişti. "Klovhiri'nin hâlâ Büyük Lord'un gözbebeği olduğunu da biliyorum. Söylediğiniz gibi Klovhiri'nin bir sürü sözü geçen dostu var ve öldüğü zaman onlar sizin dostunuz olacak. Kendime ait olanı tekrar elimde tutmamı sağlayacak çevreyi edinmek için çok daha fazla güç ve paraya ihtiyacım var. Şans benden yana değil, şimdilik."

"Ruhun buzdan yapılmış, T'uupieh. Bu hoşuma gitti." Chwiul öne eğildi. Kırmızı amorf gözlerini T'uupieh'in boy-luboyunca uzanmış bedeninde gezdirdi. Fosforlu alevlerin göl-geli ışığında paçavraların altında gizlenen şekli tahmin et-meye çalışıyordu. Gözleri, T'uupieh'in yüzüne geri döndü.

T'uupieh'in yüzü ifadesizdi. Ne kızgınlık ne de ilgiden eser yoktu. "Bundan hoşlanan hiçbir erkekten hoşlanmam."

"Malikanene tekrar kavuşmak pahasına da mı?"

"Senin eşin olarak mı?" Sesi donmuş bir dal gibi çatırdadı. "Lordum, daha azı için kızkardeşimi öldürmeye karar vermek üzereyim. Kendimi öldürürüm daha iyi."

Chwiul arkaya yaslanarak omuz silkti. "Nasıl istersen." T'uupieh'i başından savmak üzere elini salladı. "Öyleyse kar-deşimden kurtulmak bana kaç patlayacak? Ve tabii senden de?"

"Oh." İma edileni anlayarak başını salladı. "Hizmetlerimle beraber beni de satın almak istiyorsunuz. Bu o kadar kolay ol-mayabilir. Ama..."*Şimdilik, bu oyunu oynayabilirim.* Masanın üstündeki kasenin içindeki birkaç böğürtlene tınaklarını sap-ladı ve duvarlardan birini ipeksi bir tabakayla perdeleyen, züm-rüt tonlu amonyak suya baktı. Su, kulenin en tepesinden küçük bir havuza, dışarda konuşmalara kulak kabartacak herhangi bi-rine karşı bütün sesleri boğuklaştıran bir müzikle dökülüyordu. Sağduyu ve güzellik... Yosun koltuğun misk kokusu onu bir-denbire çocukluğuna geri götürdü. Sakin bir bahar gecesi yu-muşak bir yataкта yatmak... "Mevsimler geçtikçe değişim beni yeni yönle sürüklüyor. Belki de şehre dönerim. Kuleni be-ğendim, Lord Chwiul. Sağduyu ve güzelliği birleştiriyor."

"Teşekkür ederim."

"Onu bana ver, istediğini yapayım."

Lord Chwiul kaşlarını çatarak doğruldu. "Benim evim?" Anlamaya çalışarak tekrarladı: "istediğin tek şey bu mu?"

T'uupieh parmaklarını açarak, aralarındaki zar tabakasını inceledi. "Oldukça alçakgönüllü olduğumun farkındayım." Elini kapadı. "Ama bu işi yapmaktan alacağım zevki hesaba katarsak yeterli olacak sanırım. Hem ben başarılı olursam, bu-raya ihtiyacın olmayacak."

"Doğru..." Chwiul bir parça rahatlamıştı. "Sanırım ih-iyacım kalmayacak. Toprakların benim olduktan sonra burayı pek özlemeyeceğim."

T'uupieh bunu duymazdan geldi. "Öyleyse anlaştık. Şimdi söyle bakalım. Klovhiri'ye açılan kapının anahtarı nedir? Onu ve ailesini elime düşürecek plan nedir?"

"Bu gece kızkardeşinin ve çocukların evimde misafir ol-duğunun farkındasıdır. Ve Klovhiri'nin şafaktan önce geri döneceğinin?"

"Farkındayım." T'uupieh hissettiğinden daha sakin bir ta-vırla başını salladı. Chwiul'un buraya gelmekteki cesaretinden sessiz de olsa etkilenmiş olması gözünden kaçmamıştı. Han-çerini İblisin amber gözünün yanında duran kınından çekerek sukayası emdirilmiş tahtanın tırtıllı ağzını okşamaya başladı. Yapay bir şaşkınlıkla; "Sizin çatınız altında uyurken onları boğazlayıvermemi ister misiniz?"

"Hayır!" Chwiul kaşlarını çatı. "Beni budala mı," Cüm-leyi yarıda kesti. "Şafakla beraber, her zamanki yoldan ma-likaneye geri dönecekler. Yol boyunca güvenliklerini sağlamak için onlara eşlik etmeye söz verdim. Bize bataklıkta yol gös-terecek bir rehber de olacak. Ama bir hata yapacak."

"Ve ben onları bekliyor olacağım." T'uupieh'in gözleri par-ladı. Kış aylarında asiller uzun yolculuklara kızakla çıkarlardı. Donmuş eriyiğin üzerinde zardan yelkenlerle kayarlar, yüzey engebeli ve kırış kırış

olduğunda köleler tarafından çekilmeyi tercih ederlerdi. Fakat bahar geldiğinde yüzey erimeye başlar, dikkatsizleri yutan hain havuzlar ve kuyular çiçek gibi açıldı: Ancak tecrübeli bir rehber yüzeyi okuyabilir, sukayası sesini, değişken amonyak su eriyiğinin sesinden ayırdedebilirdi. "Güzel," dedi yavaşça. "Evet, çok güzel... Rehberiniz onları bir kar çukuruna gömecek sonra da ben onları phib yavruları gibi kapana kıştıracağım."

"Aynen öyle. Ama sen işlerini bitirirken orada olup sey-retmek istiyorum. Kafileyi terketmek için bir bahane uydurup, bataklıkta seninle buluşacağını. Rehber ancak benim işaretimi duyarsa onları yanlış yola sokacak."

"Nasıl istersen. Bu ayrıcalığı hakkedecek parayı ödedin. Ama yalnız gelin. Adamlarımın ne yardıma, ne de işlerine ka-rışılmasına ihtiyacı var." T'uupieh doğruldu uzun, perdeli ayaklarını tekrar halının minik postlarının üstüne uzattı.

"Eğer elinize düşmüş bir budala olduğumu düşünüyorsan, şunu iyi bil: Klovhiri öldürüldüğünde, akla gelen ilk şüpheli sen olacaksın. Büyük Lord'a, saldırganların senin adamların olmadığına şahitlik edecek tek kişi ben olacağım. Bunu sakın aklından çıkarma."

T'uupieh başını salladı. "Pekâlâ"

"Seni nasıl bulacağım?"

"Bulmayacaksın. Benim bin gözüm seni bulur." İblisin gö-zünü tekrar paçavralara sardı.

Chwiul biraz şaşırmış gibiydi. "O da saldırıya katılacak mı?"

"Katılabilir de katılmayabilir de, seçim ona kalmış. Şey-tanlar bizler gibi Değişim Çarkına bağlı değildir. Fakat bi-zimle buluştuğunda mutlaka onunla yüzyüze geleceksin, as-lında yüzü olmamasına rağmen." Ayağının dibinde duran bohçayı okşadı. "Evet, bu anlaşmada benim de güvencelerim var. Siz de bunu aklınızdan çıkarmayın. İblisler asla unutmaz."

T'uupieh ayağa kalktı, son bir kez odada göz gezdirdi. "Burada rahat edeceğim." Chwiul'a baktı. "Şafakta gelin, sizi bekleyeceğim."

"Şafakla geleceğim." Chwiul kalktı, mücevherlerle iş-lenmiş kanatları parıldadı.

"Beni geçirmenize gerek yok. Kimseye gözükmem." Bir soylu gibi selam vererek gölgeli koridora yöneldi. "Bekçinizi kovacağım kesin. Daha leydiyi dilenciden ayırtedemiyor.

"Çark benim için bir kere daha dönüyor, sevgili İblis." Klovhiri'nin hayatının sona ermesiyle, bataklıkta geçirdiğim günler de sona erecek. Şehire taşınacağım... Balıklar ağaca çıktığında tekrar malikanemin leydisi olacağım!"

Bilgisayar terminalinin üstündeki ekrana sırtını dönerken, yaratığın yüzü vahşi bir sevinçle parlıyordu. Shannon Wyler

çeviriyi tape etmeyi bitirerek arkasına yaslandı ve kafasındaki kulaklığı çıkardı. Arkaya yatırılmış, uzun sarı saçlarını dü-zeltti. Bu çevresine tekrar uyum sağlamasına yardımcı olan bir hareketti. T'uupieh konuştuğunda 1.5 milyar kilometre uzakta, Satürn'ün çevresinde dönen Titan adlı uyduda değil de hâlâ Dünya'da olduğunu hatırlamasını sağlayacak nesnelliği yi-tiriyordu. *T'uupieh ne zaman seni sevdiğimi düşünsem bi-rilerini boğazlamaya karar veriyorsun.*

Onu kutlayan teknisyenler ve diğer personele doğru be-lirsizce başını salladı. Titan'la ilgili yeni bilgiler elde etmek için çevirdiği her kelimeye dört elle sarılıyorlardı. Bilgisayar, çevirinin kopyalarını çıkarırken arkasındaki kalabalık yavaş yavaş dağılmaya başladı. Bu işi bir seneyi aşkın süredir yap-tığna inanmak güçtü. Duvardaki konser afişlerine özlemle ama hiçbir pişmanlık duymadan göz attı.

Birisi telefonda Marcus Reed'i arıyordu. Canı sıkkın iç ge-çirdi.

"Balıklar ağaca çıktığı zaman mı'? Sen dalga mı ge-çiyorsun?"

Shannon omzunun üstünden Dr. Garda'nın iri gövdesine baktı. "Selam, Garda. Geldiğini duymadım."

Garda çeviriden başını kaldırarak çatallı bastonuyla Shan-non'un omzuna hafifçe vurdu. "Biliyorum, evlat. T'uupieh ko-nuştuğunda başka hiçbir şeyi duymuyorsun... Bu ne demek?"

"Titan'da yaz anlamına gelir. Trifibyanlar üçüncü kere me-tamorfoz geçirdiği zaman. Yani bundan beş yıl sonrayı kas-tediyor, tabii bizim zamanımıza göre."

"Aaa, elbette! Bu yaşlı kafa eskisi gibi çalışmıyor!..." Kırışmış başını salladı, siyah pelerini etkileyici bir şekilde dalgalandı.

Shannon sırttı, tek kelimesini bile ciddiye almamıştı. "Belki de 50 yabancı dilin üzerine bir de Titanca öğrenmek si-gortayı attırıştır."

"Ja, ja, belki de..." Shannon'un yanındaki iskemleye çöktü, şimdiden çeviriye dalmıştı. Shannon bu yaşlı hatundan hoş-

lanacağını hiç düşünmemişti. Berkeley'de dil bilimi okurken, onun varlığının farkına varmıştı. Dünyada hâlâ kay-dedilmemiş dillerin olduğu o zamanlarda Dr. Garda dil bilimi çalışmalarında en yüksek otoriteydi. Ama, tanınmışlığın ve uzman olanak isim yapmanın, basında ve televizyonda bolca görülmekten geçtiğini de biliyordu ve kadının asıl yeteneği de kendisini pazarlama başarısındaydı. Nihayet onunla ta-nıştığında, bu fikrini değiştirmemişti ama kadının kültürel dilbilimi konusunda deryaları yalayıp yuttuğuna ikna olmuştu. Bu da kadının konuşmasındaki Alman aksanının aslında bir oyun olduğuna inandırmıştı onu. Fakat bütün frapanlığına rağ-men, hatta belki de bu frapanlık yüzünden kadının modası geç-miş dilbilim görüşlerini, iletişimle ilgili kendi düşüncelerine, anne babasının fikirlerinden çok daha yakın bulmuştu.

Garda içini çekti. "Olağanüstü Shannon! Bu gerçekten ola-ğanüstü, Tamamen yabancı bir dile bu kadar meyilli olman beni sasıtıyor. Sen olmasan ne yapardık?"

"Bensiz yapardınız, herhalde." Shannon, saygı duyduğu bi-rinin hayranlığını kazanmanın zevkini çıkarıyordu. Bil-gisayarın üstünde durduğu konsola tekrar göz attı. Bilgisayarın yanındaki yeşil ışıklı, otuz santimetrelik plastik iki levha, Shannon'a hem bir keman virtüözünün hassasiyetini, hem de yüzbin tuşa söz geçiren bir stenografin hakimiyetini ka-zandırıyor. Sesi, T'uupieh'le arasındaki tek bağıdı. Son model IBM sintizayzırın sesi, T'uupieh'le arasındaki tek bağıdı. Sintizayzırın hassas kontrol levhalarına dokunularak, T'uupieh'in inanılmaz karmaşık dili tekrar yaratılabiliyordu. Bu makine Tanrı'nın dilbilimine bir armağanıydı... fakat yal-nızca bir müzisyenin hassaslığı ve yaratıcı gücü makinenin tam kapasite çalışmasını sağlayabilirdi.

Shannon pencereden dışarı, Coos Körfezi'nin sisle ör-tülmüş tanıdık ufkuna baktı. Pek az dilbilimci, aynı anda mü-zisyen olduğu için sintizayzıra karşı çıkan, set çeken çok ol-muştu. Artık köhneleşmekte olan Yeni Dalga'nın yaşlı bekçileri, ki bunlara profesör babası ve iletişim mühendisi an-

nesi de dahildi, matematiksel bilgisayar çevirisine anlamsız bir inançla bağlıydılar. Hâlâ simgelerle hantallaşmış bilgisayar programlarıyla cebelleşiyorlardı. Yıllar boyu bu programları hassaslaştırmak için yapılan çalışmalara rağmen, bilgisayarla yapılan çeviriler hâlâ son derece kaba, baştan savma ve yarım yamalaklı.

Lisansüstü eğitimini yaparken ne araştırarak yeni bir dil kalmış, ne de eski dilleri tekrar incelemesi için sintizayzırı kul-lanması için izin verilmişti. Bu yüzden oldukça sevimsiz son bir aile kavgasından sonra okulu bırakmıştı. Sintizayzıra duyduğu inancı onu, ikinci aşkına, gerçek iletişimin hâlâ bir parça değer taşıdığını ümit ettiği bir alana, müziğe kaydırmıştı. Şimdi, 24 yaşında, oldukça kalabalık fakat artık yaşlanmakta olan bir nesilden, 'rock' denen değişken müziğe duydukları sevgiyi devralmış bir yeniyetme neslin kahramanı Müzik İlâhi Shann'dı. Ve yıllardır ne annesi ne de babası onunla zo-runluluklar dışında konuşmamıştı.

"Alçakgönüllü tavırlar takınmana gerek yok," diye dalga geçti Garda. "Annenin yöntemlerinden şikayet eden sendin. O Allahın cezası programı kullanmaya devam etseydik, Titan'la ilgili şu andaki bilgimizin onda birine bile sahip olamazdık."

Gizli bir suçluluk duygusuyla kaşları çatıldı Shannon'un. "Bak, arada çok sert konuştuğumun farkındayım, ayrıca söy-lediklerimin çoğuna hâlâ inanıyorum, ama annem bütün ön ça-lışmaları daha ben buraya gelmeden bitirmiş olmasaydı, asla başaramazdım." Annesi yıllarca NASA'da uydular, içinde insan olmayan uzay araçları ve bilgisayar iletişiminin en ince detaylarıyla uğraştıktan sonra, dilbilimci geçmişi nedeniyle, Titan projesi direktörü Marcus Reed'in yeni kurduğu iletişim uzmanlarından oluşan kadronun başına getirilmişti. Baş-langıçta fonetik analizlerden sorumluydu. Bilgisayarla, ya-ratığın sesini insanların algılayabileceği boyuta indiriyor, kar-maşık sesleri insanların kullandığı daha basit fonemlere ayırıştırıyor, fonemleri tanımlıyor, morfemlere ayırıyor, hep-sini gramatik bir yapının içine yerleştirip İngilizce'de buna

denk düşen sesleri tayin ediyordu. Shannon annesinin ilk TV röportajlarını seyretmişti. Reed, küçük dilini yutmuş basını ağırlarken, annesi mutsuz ve oldukça huzursuzdu Ama Shan-non'u baştan çıkaran ve Coos Körfezine kalkan ilk uçağa bin-diren, *İletişim Mühendisi* Dr. Wyler'ın söyledikleri olmuştu.

"Kırıcı olmak istememiştım." dedi Garda. "Annenin çok yetenekli bir mühendis olduğu ortada ama biraz daha... esnek olması gerekiyor."

"Bana mı söylüyorsun?" dedi esefle. "Bütün bunlara rağmen sintizayzırın pencereden aşağı uçtuğunu görse mutlu olur. Buraya geldiğimden beri sinirleri üzerinde. En azından Reed benim 'değeri' takdir ediyor." Enstitüye ilk geldiğinde Reed, yıllar önce kaybedilmiş bir oğul gibi karşılaşmıştı. Yaratıcı bir müzisyen olduğu kadar tecrübeli bir dilbilimci değil miydi? Konserlerinin arasında hiç vakti var mıydı, ziyaretini biraz uzatıp annesinin çalışmalarına bir de içerden göz atmak is-temez miydi? Alçakgönüllülükle Shannon bütün bu önerileri kabul etmiş ve bir anda ağız birliği yapmış gibi etraf ga-zeteciler ve televizyon kameralarıyla dolmuştu. O zaman, Shannon, onların Dr. Wyler'ın oğlunun ziyaretini değil, Müzik İlâhi Shann'ı görüntülemeye geldiklerini anlamıştı.

Ama yabancı bir dünyadan gelen sesle ilk karşılaşması da gerçekleşmişti. Ve yalnızca bir kere duyduğu bu sesin ba-ğım-lısı olmuştu. Çünkü bu yaratıkların dili müzikti. Her fonem aynı anda çıkarılan iki ya da üç sestten meydana ge-liyordu ve morfemler fonemlerin su gibi çağlayarak bir-leşmesinden oluşuyordu. Akorlarla konuşuyorlardı. Sonuç, billur avizelerin tuzla buz olması ve kristal çanların çın-lamasından oluşan bir koroydu.

Böylece ziyareti uzadıkça uzamıştı. İlk başta annesi ve asistanını sancılı bir sessizlik içinde izlemişti. Annesinin bil-gisayar analiz metodu, T'uupieh'in konuşmasının baş-langıçtaki fonemlere ayırma safhasında işe yaramıştı; hatta aracın yankı tespit mekanizmasını kullanarak T'uupieh'in il-gisini canlı tutabilmek için

kaba yanıtlar göndermeyi de ba-

şarmışlardı. Fakat bilgisayara verileri girip, en sofistike prog-ramın bunu başka bir dile çevirmesini beklemek, bilinen dünya dilleri için bile boşunaydı. Shannon neredeyse fanatik bir tut-kuyla inanıyordu ki sintizayzır işte tam bu iletişim mucizesini gerçekleştirmek için tasarlanmıştı ve bir makinenin hiçbir zaman veremeyeceği nüanslar ve incelikleri ancak o ya-kalayabilirdi. Annesini sintizayzır kullanmaya ikna etmeye ça-lışmış ama o, Shannon'u, "burası bir araştırma merkezi, kayıt stüdyosu değil," diyerek hemen reddetmişti.

Shannon da annesini es geçip Reed'e gitmişti. Reed bu işe bayılmıştı. Nihayet, ılık, hafifçe çımlayan, ışıktan klavyelerin üstünde dolaşan elleri çekingen hareketlerle bir başka dün-yanın dilini yaratmaya başladığında, başından beri haklı ol-duğunu anlamıştı. Bütün müzik anlaşmalarını iptal etmiş, hiç pişmanlık duymadan hatta sevinçle her zaman onun için önde gelmiş olan alana kaymıştı.

Shannon ekrana baktı. T'uupieh alışkanlığın getirdiği ra-hatlıkla, aracın kıvrımlı yanına sırtını yaslayarak, kampın gö-rüntüsünü kısmen kapatmıştı. Neyse ki, hem T'uupieh hem de adamları durmadan kamp değiştirip onu bir oraya bir buraya sürüklerken bile araca neredeyse saplantılı bir özenle ba-kıyorlardı. Shannon, kazara aracın otomatik kendini koruma mekanizmasını harekete geçirirlerse ne olacağını merak edi-yordu. Araç, vahşi hayvanlardan korunmak için biraz can yak-makla öldürme arasında değişen şiddetlerle elektrik şoku ve-riyordu. Arada sırada, Shannon, araç ve 'gözleri' T'uupieh'in iblislerle ilgili inançlarına bu kadar mükemmel uymasaydı ne olacağını düşünüyordu. T'uupieh'i hiçbir zaman tanımamış ya da sesini hiç duymamış olma fikri...

O ve dünyadaki diğer insanlar Satürn'ün en büyük uy-dusunda zeki canlıların yaşadığını öğreneli bir yıldan fazla ol-muştu. 1979 ve 81 yıllarında gerçekleşen Titan çevresindeki uçuşları anımsamıyordu, ama Titan'ın ışık geçirmeyen, altın bulutları arasında yüzeyin uçup giden görüntülerini gönderen 1990 uydusunu dün gibi hatırlıyordu. Uydunun yüzeye bı-

raktığı aygıtlar Titan'ın Venüs'ü fokur fokur kaynayan bir ce-henneme dönüştüren sera etkisinden olumlu yönde et-kilendiğini gösteriyordu. Mevsimlik ısı hiç bir zaman -173 C'n üstüne çıkmasa da dünyaya ulaşan birkaç fotoğraf Titan'da hayat olduğunu hiçbir şüphe bırakmayacak şekilde ka-nıtlamıştı. Güneş sisteminin diğer bölgelerindeki hayal kı-rıklıklarından sonra sonunda uzayda canlıların bulunması, Titan'ın yüzeyinden bilgi gönderecek yeni bir uzay aracı pro-jesinin başlatılmasına yetmişti.

Araç, insan zekâsına sahip bir canlı türü keşfetmişti, daha doğrusu canlı aracı bulmuştu. T'uupieh'in bulunması ne-redeyse mahvolmuş projeyi bir anda başarıya kavuşturmuştu. Araç, hareketsiz bir bilgi-işlem ünitesi ve Titan'ın yüzeyine dağılıp bilgi itecek on tane 'göz' ya da yan üniteden olu-şuyordu. Fakat iniş sırasında ek ünitelerin fırlatılmasında bir hata olmuş ve bütün 'gözler' iniş alanı olan ıssız bataklığın içinde birkaç kilometreye dağılmıştı. Ama T'uupieh'in aslında kendi çıkarlarına dönük ilgisi ve 'iblisini' memnun etmek için gösterdiği istek durumu düzeltmeye yetmişti.

Shannon duvardaki ekrana tekrar baktı. Ekranda T'uupieh'in insana hiç benzemeyen, inanılmaz yüzü gözükiyordu. Bu yüz Shannon için artık aynadaki kendi yüzü kadar tanıdıktı. T'uupieh oturmuş, sonsuz bir sabırla iblisinden cevap gel-mesini bekliyordu. Mesajı iki dünya arasındaki mesafeyi kat edip Shannon'a ulaşana kadar bir saatten fazla beklemesi ge-rekecekti; bir o kadar zaman da verilecek cevabı tartışmaları ve Shannon'un bunu T'uupieh'in diline çevirmesiyle geçecekti. T'uupieh artık kendi insanlarıyla geçirdiği zamandan çok daha fazlasını aygıtıyla beraber geçiriyordu.*Lider olmanın yal-nızlığı.* Shannon gülümsedi. T'uupieh'in ay gibi beyaz yü-zünün neredeyse yamyassı profili ona, daha doğrusu ka-meranın lensine döndü. T'uupieh'in nazik ağzı uzun, sivri dişlerini belli etmeden gülümsedi. Shannon, onun akı olmayan kırmızı gözünü, gözü çevreleyen, burnunun üstündeki hilal bi-çimli yarığı görebiliyordu. T'uupieh'in soğukta buharlaşan

mavi beyaz siyanür nefesi Titan'ın bitmek bilmeyen sekiz gün-lük geceleri boyunca aygıtı çevreleyen Aziz Elmos ateşinin ha-lesiyle aydınlanıyordu. Shannon, ilerdeki çalıların içinde üs-tündeki buzların ağırlığı ile aşağı sarkmış dallara Japon fenerleri gibi asılmış ışık toplarını görebiliyordu.

Olağanüstü bir şeydi bu... ya da diğer biyolojik uzmanlara göre son derece mantıklı... Titan'daki nitrojen ve amonyağa dayalı hayatla, Dünya'daki oksijen ve suya dayalı hayat ara-sında büyük bir benzerlik vardı. Fakat T'uupieh insan değildi. Ağzından dökülen sözcüklerin müziği bazen öyle mesajlar ve-riyordu ki, Shannon'ın onunla ve aralarındaki ilişkiyle ilgili bütün idealleri yıkılıyordu. Geçen sene içinde tam on bir ki-şiye suikast düzenlemiş ve kimbilir daha kaçını soygun ya-parken katletmişti. Aygıtla iletişim kurmasının tek sebebi yal-nızca iblislerin ondan daha fazla kana susamış olmasıydı; bu yüzden yalnızca bir iblise saygı duyabilirdi. Yine de, anlattığı ve gösterdiği şeylere bakılırsa dünyasındaki diğer canlılardan pek farklı değildi, sadece daha becerekliydi. Yoksa, kanın paylaşılacak yerine insafsızca akıtıldığı bir devrin, bir kül-türün kurbanı mıydı? Ya da acımasızlığın felsefesini yap-masına ve felsefeyi acımasızca katletmesine neden olan do-ğuştan gelen, biyolojik faktörler miydi?

T'uupieh'in arkasında, nitrojen kamp ateşinin çevresinde oturan kanun kaçaklarından birkaçı şarkı söylemeye baş-lamıştı; çeviride basit, durmadan yinelenen dizelerden ibaret halk melodileriydi bunlar. Zaten kendiliğinden müzikal olan dille söylenen şarkılar, çevrilmeden dinlendiğinde, çok gü-zeldiler. Shannon her şeyi unutarak kulaklığı tekrar taktı. Bir keresinde, rüyasında akorlarla konuşmuştu...

Birkaç ay önce, konuşmalar arasındaki uzun beklemler sı-rasında, sintizayzırı kullanarak yaratıkların birkaç şarkısını hatırladığı kadarıyla kaydetmeyi başarmıştı. Şu anda bile T'uupieh'in adamlarıyla boy ölçüşmesi mümkün değildi. Bu yüzden orijinalleriyle karşılaştırıldığında, Shannon'un şar-kıları oldukça zayıf ve basit kalıyordu ama Shannon onlara

sahip olma isteğine engel olamamıştı. T'uupieh, şarkı söy-lemenin dini ayinlerin bir parçası olduğunu söylemişti ona. "Ama şarkı söylemelerinin sebebi dindar olmaları değil, şarkı söylüyorlar çünkü bu hoşlarına gidiyor." Merkezde kimsenin olmadığı bir gün, Shannon kendi bestelerinden birini sin-tizayzırda çalmış ve ona göndermişti. T'uupieh, Shannon'a (ya da aygıtın altın gözüne) hoşgörülle ama bir taş kadar ses-siz bakmıştı. T'uupieh'e, adamlarının şarkılarının kendisine, ilk Platin Plağını kazandırdığını söylese ne yapacağını merak ediyordu. Sintizayzırda hiçbir şey söylemezdi ama Shannon onu tanıdığı için, soyut kavramları açıklayabilse, T'uupieh'in, adamlarını istimar etmesine canla başla destek olacağını bi-liyordu.

Plağın getirdiği kârı NASA'ya bağışlamayı kabul etmişti. (Başından beri böyle planlamış olmasına rağmen, bunu ondan Reed'in rica etmiş olması sinirine dokunmuştu.) Bu jestin gizli kalmasını kararlaştırmışlardı ama bir sonraki basın top-lantısında bir gazeteci bu konuyu sormuş ve Reed her şeyi açıklayıvermişti. Oğlunun fedakarlığıyla ilgili soruya annesi, "Satürn, üç halkalı bir sirke dönüşüyor," yanıtını vermişti ve Shannon gülse mi küfür mü etse bilememişti.

Shannon kaftanının cebinden ezilmiş bir paket çıkarıp bir sigara yaktı. Garda başını kaldırıp, etrafı koklamaya başladı ve Shannon'u görünce kaşlarını kaldırdı. Sigara içmiyordu, herhangi bir kötü alışkanlığı yoktu (ama Shannon onun er-keklerle kırıştırdığından şüphe ediyordu). Shannon'a sonu "en azından içinde tütün yok," notasıyla biten uzun ve hiçbir işe yaramayan bir nutuk çekmişti. Shannon da ona kaşlarını kaldırdı.

"T'uupieh'in son kurbanları hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu Garda, Shannon'un dikkatini çekmek için elindeki kopyalan sallarak. "Ne dersin, öz kardeşini öldürecek mi?"

Shannon dumanı ağır ağır üfledi. "Gelecek bölümü sakın kaçırmayın, sayın seyirciler! Reed bu işe bayılacak derim." Sandalyesinin yanında, yerde duran gazeteye işaret etti.

"Üçüncü sayfaya düştüğümüzün farkında mısın?" T'uupieh araca -yalnızca 'Eski'lerin bildiğini söylediği- bir metali ye-dirmeye çalıştığında alevlenen eski bir teknolojik uygarlığın varlığına dair bilimsel spekülasyonlar, projeye ilgili haberleri bir anda baş sayfaya çıkarmıştı. Fakat bu haber de çabucak tü-kenmişti. "Ratingleri yukarda tutmalıyız arkadaşlar; yardımlar ve bağışlar akmaya devam etmeli."

Garda dilini şaklattı. "Reed'e mi kızgınsın yoksa T'uupieh'e mi?"

Shannon canı sıkkın bir tavırla omuz silkti. "İkisine de. T'uupieh'in neden kendi kızkardeşini öldür..." Odada bulunan personelin hiç durmadan devam eden mırıltılarının bir anda yükselerek bir noktada yoğunlaştığını duyan Shannon sustu. Marcus Reed içeri girmişti. Her zamanki gibi aynı anda her-kesin problemini birden çözmekle meşguldü. Shannon, Reed'in enerjisine hayrandı, kullanım tarzından iğrense bile. Reed sevimli bir inançsızlıkla bilim adına herkesi köküne kadar sömürüyordu. Adamı çalışırken seyretmek, Shannon'un projeye duyduğu bütün saygı ve iyi niyeti yavaş yavaş alıp gö-türmüştü. Hiçbir şey söylememesine rağmen annesinin de bu duyguları paylaştığını biliyordu. Annesiyle hâlâ üzerinde an-laşabildikleri bir konu olması onu şaşırtıyordu.

"Dr. Reed -"

"Affedersiniz Dr. Reed, ama -"

Hep beraber odaya girerlerken annesi de Reed'in ya-nındaydı. Yüzünde suskun bir teslimiyet ifadesi vardı. La-boratuvar gömleği bulaşıcı bir hastalığı önlemek istercesine bo-ğazına kadar ilikliydi. Reed her zamanki gibi *Esquire* dergisinden fırlamış gibiydi. Shannon kendi üstüne baktı. Garda'ya "Manastıra girmeyi mi düşünüyorsun?" dedirten gri bol bir kaftan ve bir bluejean giymişti,

"Aslında bizim yapmak istediğimiz..."

"Senatör Foyle onu aramanızı..."

"... pekâlâ, tamam. Dinocci'ye söyle aygıtı yeni bir örnek al-dırabilir. Tamam, Max. Bununla ben ilgilenirim." Shannon ve

Garda yüzlerini ona çevirirken etrafa susmalarını işaret etti. "'Robin Hood'un en son anlaşmasının haberini demin duydum."

Shannon hafifçe yüzünü buruşturdu. Şaka olsun diye T'uupieh'e 'Robin Hood' ismini takan oydu. Reed bu fikri ha-vada kapmış ve ilgi çekmek için amonyak bataklıklarını 'Sher-wood Ormanı' diye lanse etmişti. Kanlı cinayetler birer birer ortaya çıkıp, T'uupieh 'Nottingham Şerifi'yle işbirliği yapıyor gibi gözükmeye başlayınca, bir gazeteci, "T'uupieh Robin Hood'sa, o zaman ben de Kuş Kadın Rima'yım." de-yivermişti. Reed gülerek karşılık vermişti: "Eh, ona bakarsan Robin Hood'un zenginlerden çalışmasının tek sebebi fakirlerin parasının olmamasıydı." Bu olayla Shannon tahammülünün sonuna gelmişti.

"... bu dünyalılara Titan'daki hayatın acımasız gerçeklerini tüm ayrıntılarıyla göstermek için iyi bir fırsat."

"Ein Moment!" dedi Garda. "Bize bu vahşeti kamuoyunun seyretmesini istediğini mi söylüyorsun, Marcus?" O ana kadar cinayetleri gösteren bantları basına kesinlikle vermemişlerdi. Reed bile bu kayıtların bilimsel amaca hizmet ettiklerini iddia etmekten kaçınmıştı.

"Hayır, bunu demek istemedi, Garda." Shannon ko-nuşurken annesine bakıyordu. "Çünkü hepimiz kayıtları san-sasyon yaratmak için *kullanmayacağımız* konusunda an-laşmıştık."

"Carly, basın o bantları yayımlamak için peşimi bırakmadığım biliyorsun. Şu ana kadar onları yayımlamadım çünkü hepimiz buna karşıydık. Ama bu durum farklı, eşsiz yabancı bir sosyokültürel olayı gözler önüne sereceğiz."

Shannon omuz silkti. Sinirlenmişti ve gizlemeye çalışmıyordu. "Bunun neresi eşsiz anlamadım. Adi bir film adi bir film, nerede çektiğin hiç farketmez. Bence berbat bir fikir bu." Üniversitedeyken, bir partide seyrettiği filmi anım-sadı. Hiçbir şeyin farkında olmayan kurban dilim dilim doğ-ranarak katlediliyordu. Bu ve buna benzer bütün filmlerin insan ırkı hakkında söylediği şey midesini bulandırıyor.

"Ach -Bu çok şairane." dedi Garda.

Reed'in suratı asılmıştı, Shannon annesinin kaşlarını kal-dırdığını gördü.

"Benim daha iyi bir fikrim var." Shannonsigarasını panelin altındaki kül tablasında söndürdü. "Neden onu vazgeçirmeye çalışmıyoruz?" Konuşurken, Shannon bunu denemeyi ne kadar çok istediğini farkettil. Başarabilirse, iletişime olan inan-cı için, T'uupieh'in insanlarına hatta kendi insanlarına bakışı için çok şey ifade edebilirdi.

Bu sefer her ikisi de şaşmıştı. "Nasıl?" dedi Reed.

"Aslında... şu anda bilmiyorum." Yalnızca onunla ko-nuşmama, onunla gerçek bir iletişim kurmama ve gerçekten ne düşündüğünü, neler hissettiğini anlamama izin verin. Bir süre için teknik zırzavat araya girmesin."

Annesinin ağzı incecik oldu, alnında o tanıdık kırışığın oluştuğunu gördü. "Burada bizim işimiz o 'zırzavat' top-lamak. Evrene ahlaki değerlerimizi empoze etmek değil. Zaten işimiz başımızdan aşkın."

"Bir cinayeti durdurmakla 'empoze etmenin' ne ilgisi var?" Garda'nın soluk mavi gözlerine ışık gelmişti. "Cinayet ger-çekten... sosyal anlam taşıyor. Marcus, bunu bir düşün."

Reed onu çevreleyen sabır ve ilgi dolu yüzlere bakarak ba-şını salladı. "Dediğin doğru. Bu iş insanlığı da ilgilendiriyor." Çevresindekiler başlarını sallayıp, mırıldanarak bunu onay-ladı. "Pekâlâ, Shann. Titan'da sabah olana değin üç günün var. T'uupieh'i ikna etmek için bu üç gün senin. Basın gelişmelerle ilgili rapor isteyecektir..." Saatine bakarak kapıya doğru yö-neldi. Annesi geçerken Shannon yüzünü öte yana çevirdi.

"İyi şanslar, Shann." dedi Reed dalgınca. "Robin Hood'u ıslah edeceğine güvenme ama yine de deneyebilirsin."

Shannon iskemlesinin üstünde iyice kamburlaştı, kaşlarını çatarak panele geri döndü. "Gelecek reenkarnasyonunda dün-yaya tuvalet olarak gel e mi?"

T'uupieh'in kafası karışmıştı. Tutsak iblisin yanına, su-kayasının soğuk ve nemli hörgücünün üstüne oturmuş, iblisten

cevap bekliyordu. Onu bataklıkta bulduğu günden beri dav-ranışlarının bildiği bütün iblis hikayelerine ters düşmesi onu tekrar tekrar şaşırtıyordu. Ve bu gece...

Birden sarsıldı, irkilmıştı. İblisin acayip, pençeli kolu ani-den canlanmıştı, buz gümüşü bahar tomurcukları arasında sü-rünerek ilerliyor, taşın etrafındaki eriyiği ittirerek yukarı tır-manıyordu. İblis bir sürü anlaşılmaz

şey yapıyordu (bu bildiklerine uyuyordu). Adak olarak et, sebze ve taş istiyor, hatta bazen yolculardan kestiği haracın bir kısmını alıyordu. T'uupieh onun isteklerini seve seve yerine getiriyordu; onun gözüne girmek ve desteğini kazanmak istiyordu. Bir parça is-teksizce de olsa, yabancı bir lordtan gaspettiği 'Eski'lere ait değerli metal mücevherleri bile vermişti. İblis bu hareketi coş-kuyla övmüştü: Bütün iblisler metal istiflerdi. T'uupieh onların güçlerini korumak için metale gereksinim duyduğunu sa-nıyordu. Geceleyin onu sarmalayan cadı ateşiyle yalım yalım parlayan kubbeli zırhı, kan renginde devasa bir mücevherdi. Halbuki, T'uupieh iblislerin insan etini tercih ettiğini duy-muştu. Ama yabancı lordun kanatlarını iblisin ağzına tıkmaya kalkıştığında adamı birkaç sıyrık dışında sapasağlam geri tü-kürmüş ve onu serbest bırakmasını buyurmuştu. T'uupieh hay-retler içinde emre uymuş ve o budalanın çığlık çığlığa ba-taklığın içinde kaybolmasına izin vermişti.

Ve sonra bu gece... "Kızkardeşini öldüreceksin, T'uupieh." demişti ona. "Ve iki masum çocuğu. Ne hissediyorsun?" Ak-lına ilk gelen şeyi dürüstçe söylemişti: "Günün bir an önce doğmasını istiyorum. Klovhiri'den intikamımı almak için çok bekledim! Kardeşim ve veketleri de bu pisliğin bir parçası. Ço-ğalmadan onlar da katledilmeli." Hançerini çekmiş, onların çü-rümüş kalplerine saplarcasına süngerimsi eriyiğe batırmıştı.

İblis tekrar susmuştu ve her zamanki gibi uzun süre suskun kalmıştı. İnanişe göre iblisler ölümsüzdür. Bu yüzden iblisin onu yanıtlamak için acele etmesine gerek olmadığını dü-şünmüştü hep. Ama bazen iblisin kendi ölümlülüğünü daha fazla göz önünde bulundurmasını diliyordu, T'uupieh. So-

nunda yabancı tonlarla dolu derin sesiyle, "Ama çocukların kimseye zararı dokunmadı. Hem Ahtseet senin tek kardeşin. Seninle aynı kanı taşıyan başka kimse yok. O senin hayatını paylaştı. Bir keresinde sen demiştin ki onun-" İblis sınırlı söz-cük haznesini gözden geçirmek üzere duraklamıştı "-üzerine tit-remişsin. Eskiden senin için ifade ettiklerinin hiç mi anlamı kalmadı? Ona karşı kalkan elini yavaşlatacak sevgi hiç kal-madı mı?"

"Sevgi!" demişti T'uupieh kulaklarına inanamıyarak. "Bu ne biçim konuşma Ruhsuz Olan! Benimle alay ediyorsun." Ani bir öfkeyle, T'uupieh dişlerini göstermişti. "Sevgi bir oyuncaktır, İblisim ve ben artık oyuncakları geride bıraktım. Ahtseet de öyle... o benim akrabam falan değil. O bir hain, hain!" Sözleri kamp ateşinin yavaş yavaş sönen amberleri gibi tıslamıştı. Ateş çukurunu yalıtın sülfür külü tırmıklayıp bir-kaç yaş dal daha eklemek üzere tiksinti içinde terketmişti. Sağ kolu Y'lirr pelerinine sarınmış, yattığı yerden gülümseyerek ona uyumasını söylemişti ama T'uupieh onu duymazlıktan ge-lerek tepedeki nöbetine devam etmişti.

Bu gecesafilil ağaçlarının ağır ağır çözülmekte olan dal-larını tekrar donduracak kadar soğuktu ama aslında ekinoks çoktan geçmişti. Altın, polimer yağmurdan yükselen ince sis yaklaşan yazın altın günlerinin habercisiydi. T'uupieh ya-pışkan sisin kanatlarını kirletmesini önlemek için pelerinine iyice sarınmış ve kapşonunu başına geçirmiş. Hiçbir zaman unutamayacağı o yazı, ilk yazını hatırlamıştı... İlk yaz baş-ladığında Ahtseet kanatlarını beceriksiz beceriksiz çırpın han-tal bir bebektir. Henüz çocuk olan T'uupieh kardeşinin işe ya-ramaz bir aptal olduğunu düşünüyordu. Fakat yaz toprağı yavaş yavaş değiştirmiş ve gözlerinin önüne bir sürü mucize sermişti. Ve kardeşi de değişmişti. T'uupieh'le beraber ma-ceralara atılan, oyuncu ve rahat bir arkadaşına dönüşmüştü. Be-raberce kanatlarını kullanmayı öğrenmiş, yukardaki sıcak hava akımlarını takip ederek uçmanın sınırlarını ve ka-zandırdığı özgürlükleri keşfetmişlerdi.

Ve şimdi, ilkbahar bir kez daha yaza doğru ilerlerken T'uupieh bu düşe sınıksız sarılıyordu. Bunu kaybetmek, mev-sim geri gelse bile çocukluğunun o tatlı, gerçeküstü yazının bi daha asla geri dönemeyeceğini, çünkü Değişim Çarkının dur-maksızın döndüğünü ve geri dönüşün olmadığını hatırlamak istemiyordu. Geri dönüş yoktu... Yazın sonunda, artık bir ye-tişkin olmuştu, bir daha asla bir çocuğun özgürlüğüyle sü-zülemeyecekti. Ve Ahtseet bundan sonra hiçbir şey ya-pamayacaktı artık, hiçbir şey. Her

zaman gölgesi gibi peşinde olan küçük Ahtseet.*Hayır! Asla pişman olmayacaktı! Sevinçle -*

"Hiç düşündün mü, T'uupieh?" demişti iblis birden, "öl-dürmenin yanlış olduğunu? Sen ölmek istemiyorsun; kimse eceli gelmeden ölmek istemez. Niye ölmek zorunda olsunlar ki? Dünyayı, herkese başkalarının sana davranmasının istediğin gibi davrandığın ve onların da sana aynı şekilde karşılık verdiği bir yere dönüştürebilsen nasıl olurdu? Herkes ... yaşasa ve di-ğerlerinin yaşamasına izin verse." İblis T'uupieh'in bir anlam çıkaramadığı bulanık bir tonda konuşmaya başlamıştı.

T'uupieh uzun bir süre beklemişti ama iblis sanki o ana kadar söylediklerini düşünmesi için ona zaman taniyordu. Ama açık olanı düşünmenin gereği yoktu. "Yalnızca 'ölüler' di-ğerlerinin kendilerinin yaşadığı gibi yaşamasına izin verir. Her-kese bana davranacaklarını tahmin ettiğim şekilde davranırım yoksa çoktan huzurlu bir ölü olmuştum! Ölüm hayatın bir par-çasıdır. Kader yazdığında ölür, kader yazdığında öldürürüz.

"Sen ölümsüzsün; Çarkı sapıracak, kaderi istediğin gibi yönlendirecek güce sahipsin. Boş fantazilerle vakit geçirebilir hatta istersen onları gerçekleştirebilirsin ve hiçbir zaman so-nuçlarına katlanmak zorunda kalmazsın. Bizim kısa öm-rümüzde böyle şeylere yer yok. Ne kadar senin gibi olmaya ça-lışsam da, eninde sonunda ben de herkes gibi öleceğim. Hiçbir-şeyi de-ğiştirenleyiz, hayatımız önceden belirlenmiştir, ölüm-lülerin yolu budur." Ve susmuştu, iblisin yürüttüğü garip man-tıklar onu huzursuz ediyordu. Ama onun sinirini bozmasına izin vermeyecekti. Gün doğmak üzereydi, sinirlerine hakim ol-

malıydı. Ne kadar ellerinin Klovhiri'nin, kardeşinin ve ço-cukların kanıyla maviye bulanmasını istese de, duygularına kaptırmamalıydı kendini... Ahtseet'in piçleri ılık rüzgarın vü-cutlarını gökyüzüne kaldırmasını hiçbir zaman hissetmeyecek, T'uupieh gibi gökkuşağı renginde göletlerin içine da-lamayacak, kulelerin ağaçlar arasından mızrak mızrak gök-yüzüne sapladığı ışıkları asla göremeyeceklerdi.*Asla! Asla...*

Sonra bir an için nefesini tuttu, arkasındaki sık çalılığın içinden ateşten bir fırladık fırlamış, başını sıyrarak kampın ortasına düşmüştü. T'uupieh fırladağın alevler püskürtüp, ses-sizliğin içinde öfkeyle tıslayarak kamp ateşinin etrafında dön-mesini seyretti. Karanlığın içinde döne döne kaybolmadan önce ateşin çevresinde üç buçuk kere dolandı. Kimse uyan-mamıştı, iki kişi kımıldadı sadece. T'uupieh iblisin sert, kö-şeli bacaklarından birine sarıldı, sarsılmıştı, ateşin etrafında dönüşün ona gönderilmiş bir işaret olduğunu biliyordu, ama ne anlama geldiğini bilmiyordu. Fırıladağın arkasında bıraktığı yakıcı sessizlik T'uupieh'i bunaltırmıştı, kanatlarını gererek hu-zursuzca kıpırdandı.

Hiçbir şey olmamış gibi garip ve karanlık düşüncelerini vızıldamaya devam etmişti iblis. "İblisler hakkında duy-duklarının hepsi doğru de-ğil. Biz de-" doğru kelimeyi arı-yordu, "yaptıklarımızın sonuçlarına katlanmak zorundayız. Biz de kendi aramızda savaşıp ve birbirimizi öldürürüz. Sal-dırgan, acımasız ve vahşiyiz ama böyle olmaktan hoş-lanmıyoruz. Daha güzel bir şey dönüşmek, daha merhametli, daha bağışlayıcı olmak istiyoruz. Kazandığımızdan çok kay-bediyoruz ama de-ğişebileceğimize inanıyoruz. Ve sen san-dığından çok daha yakınsın bize. Güven ve ihanet, doğruyla yanlış, iyiyle kötü arasında bir çizgi çekebilir ve o çizgiyi asla geçmemeyi seçebilirsin."

"Ne işe yarayacak ki bu?" İblisin kendi kafası bü-yüklüğündeki amber gözünü karşısına alacak şekilde dönerek, sözünü kesme cüretini gösterdi. "Küçücük bir damlacık denizin gelgitlerini nasıl de-ğiştirir? İmkansız! Dünya erir, akar, sis

olup uçar gider ve tekrar buza dönüşür. Ne sonu, ne de baş-langıcı vardır bunun. 'İyi' ya da 'kötü' diye bir şey yok, ara-larında bir sınır falan da yok! Yalnızca kabullenme var. Eğer ölümlü olsaydın, aklını kaçırdığını düşünürdüm!"

T'uupieh iblise sırtını döndü. Kendini kontrol etmeye uğ-raşırken pençeleri polimer kaplı taşın üstünde

oluklar aç-yordu. *Delilik...* mümkün müydü? Birden aklına takıldı bu fikir. İblisi çıldırmış olabilir miydi? Aklına soktuğu fikirleri başka nasıl açıklayabilirdi? Delice, acayip, intihara götüren, ama hiç bir zaman kafasından atamayacağı fikirler.

Yoksa çılgınlığı bir oyun muydu? Her iblisin kalbinde bir kötülük yattığını biliyordu. Ona güven ve bağışlayıcılıktan bahsederken yalan söylüyor olabilir, T'uupieh'in yarın so-ğukkanlı ve kendinden emin davranması gerektiğini biliyordu. Belki de onu sarsmak ve bir hata yapmasını sağlamak is-tiyordu. Evet, bu çok daha mantıklıydı. Öyleyse, iblisin T'uupieh'i gerçekleştirmek için her şeyini vereceği amaç-lardan alıkoymaya çalıştığına inanmak neden bu kadar zordu? Ne de olsa T'uupieh onu tutsak almıştı ve yaptığı büyüler ib-lisin onu paramparça etmesini engelliyordu. Belki de iblis ak-lını paramparça etmek ve onu delirtmek istiyordu. Neden T'uupieh'ten nefret etmesin, onun acı çekmesinden zevk al-masın ve mahvolmasını ümit etmesin ki!

Nasıl bu kadar nankör olabilir! Daha bu fikir aklında yeni yeni şekillenmeye başlarken, iblise içerlemiş olmasına kah-kahalarla güldü. Sanki iblislerin minnet duygusundan haberi varmış gibi! Halbuki onu bataklıkta büyülerıyla ele ge-çirdiğinden beri iblise en mükemmel biçimde bakmıştı. Onun için aramış, onun için bulmuş, onun için taşımıştı ve dehşet içindeki adamlarının da aynı şeyi yapmalarını sağlamıştı. Ona her şeyin en iyisini vermişti, istediği her şeyin en iyisini. Onun emriyle dört bir yana dağılmış gözlerini aramak üzere adamlarını göndermişti. İblis, T'uupieh'in bu gözleri kendi gözü gibi kullanmasına izin vermiş hatta buna teşvik etmişti onu. Onunla iletişim kurmak istediğini anladığı zaman,

T'uupieh iblise kendi dilini öğretmişti (iblis ölümlülerin dün-yası hakkında bir bebek kadar bilgisizdi). Bütün bunları iblisin kalbini kazanmak için yapmıştı çünkü onun bir amaç için kendi eline geçtiğini biliyordu. Eğer iblisin desteğini kazanırsa kimse onun karşısında duramazdı.

Bütün boş zamanını ona arkadaşlık ederek geçiriyordu. Mücevherlerle işlenmiş ağzını beslerken hem onun merakını hem de kendi merakını gideriyordu. Yavaş yavaş iblisle soh-bet etmek başlı başına bir zevke, en değerli metalin feda edil-mesine degecek bir hazineye dönüşmüştü, iblisin garip bey-ninin T'uupieh'in sorularını tartarak cevaplar aramasını beklemek zorunda olmak bile yormuyordu artık onu. Gözün ılık amber ışığında dinlenmekten, iblisle sessizliği pay-laşmaktan zevk alıyordu.

T'uupieh vücuduyla kanatlan arasındaki dar aralıktan ge-çerek tuniği üstünde tutan zengin işlemeli cam elyafi kemere baktı. Kemerini süsleyen ağır, değerli amber boncuklara do-kundu. Mücevherci gizli bir yöntemle metalle boyanmış eri-yiği, cıllanmış sukayasının içine gömmüştü. Boncuklar ona iblisin bin gözünü hatırlatıyordu. *Onun* iblisi...

Başını çevirdi; ateşe, pelerinlerine sarınmış kıpırtısız yatan gövdelere baktı. İblis geleli beri, bir lider olarak adam-larıyla arasına koyduğu fiziksel ve duygusal mesafenin giderek açıldığını hissesiyordu. Lider hâlâ oydu; hatta iblisi ev-cilleştirdiği için yeri daha da sağlamlaşmıştı. Aynı tehlikeleri paylaşmaktan ve birbirlerine saygı duymaktan doğan bağ asla zayıflamamıştı. Ama başka ihtiyaçlar vardı. Adamlarının bir-hirileri için tamamladığı ama onunla asla paylaşamayacakları şeyler.

Ölü gibi uyuyan adamlarını izledi. Onun da şu anda uyuyor olması gerekiyordu. Kendilerini yarmkı saldırıya ha-zırlıyorlardı. Bütün sıradan insanlar gibi uyku düzenleri kar-makarıştı. Diğer asiller gibi geceleyin uyumak yerine T'uupieh de adamları gibi ne zaman vakit bulursa o zaman uyuyordu. Adamlarının çoğu kadın erkek çiftler halinde uyu-

yorlardı. Ayak takımı gibi düzensiz şekilde hiç ayırt etmeden kadınlar kızıştıkları zaman çiftleşiyorlardı. Onu gecenin için-de yalnız başına iblisle otururken gördüklerinde ne dü-şündüklerinin merak ediyordu T'uupieh. Neye inandıklarını, herkesi neye inanmaya teşvik ettiğini biliyordu. İblis onu eş olarak seçmişti... ya da T'uupieh iblisi seçmişti. Y'lirr'in hâlâ yalnız uyuduğu gözüne çarptı. Ona güveniyor ve diğerlerini

sevdiği kadar onu da seviyordu. Fakat Y'lirr alttabakadandı ve daha da önemlisi ona meydan okumuyordu. Hiçbir yerde, asil-ler arasında bile arzuladığı arkadaşlığı sunan biri olmamıştı, iblis gelene kadar. Hayır, iblisin bütün söylediklerinin yalan ol-duğuna inanmayacaktı...

"T'uupieh!" Sisli karanlığın içinde iblis ismini söyledi vı-zıldayan bir sesle. "Kaderin ördüğü ağları değiştiremezsin ama düşünce şeklini değiştirebilirsin! Bir kanun kaçağı olup, Klov-hiri'ye karşı koyarak kadere çoktan meydan okudun zaten. Kabul eden kardeşindi, anlaşılmasa sözcükler - Onu çarka bı-rakman yeterli. Onu bu yüzden öldürebilir misin? Bunu neden yaptığını, nasıl yaptığını anlamalısın. Bunun için onu öl-dürmen gerekmiyor, hiç kimseyi öldürmen gerekmiyor. İn-tikamı bir kenara bırakıp amaçlarına ulaşmak için başka yol-lar bulacak güç ve cesaret var sende. Kaderin tüm canlıları götüreceği nokta aynı olsa bile sen kendi yolunu seçebilirsin, bağışlayıcı olmayı seçebilirsin.

T'uupieh içerlemiş bir şekilde ayağa kalktı, iblisle aynı boya gelmişti. Pelerini bedenine sımsıkı sardı. "Fikrimi de-ğiştirmek için artık çok geç. Çark dönmeye başladı bile. Ya-rına hazır olmak için uyumalıyım. Artık yapabileceğim hiçbir şey yok, İblisim. Yarımı değiştiremem. Bunu yalnızca sen ya-pabilirsin. Yalnızca sen."

Daha sonra toprağın üstünde uykusuz yatarken, iblisin ha-fifçe ona seslendiğini duydu. Ama sese sırtını döndü ve kı-pırdamadan yattı. Nihayet uykuya daldı.

Shannon ağrıyan başını ovalayarak yumuşak koltuğun içine gömüldü. Göz kapakları zımpara gibiydi, vücudu iyice

ağırlaşmıştı. Ekranı, nitrojen kamp ateşinin yanında ona inat-la arkasını dönmüş T'uupieh'e baktı. "Tamam. Benden bu kadar. Vazgeçiyorum. Dinlemiyor beni. Reed'i ara ve bı-raktığımı söyle."

"T'uupieh'i iknadan vaz mı geçtin?" dedi Garda. "Emin misin? Geri gelebilir. Manevi konuları daha çok vur-gulamalısın. Onun... fikrini değiştirmek için elimizden gelen her şeyi yaptığımıza emin olmalıyız."

Canı sıkkın,*ruhunu kurtarmak için*, diye içinden geçirdi Shannon. Garda ilk eğitimini İncil'i tercüme etmeye yönelik bir enstitüde almıştı. Şu son bir iki saat içinde, Shannon onun insanları doğru yöne döndürmeye gizli bir heves duyduğunu fark etmişti.*Hangi ruh?* "Boşuna vakit harcıyoruz. Beni ter-kedeli altı saat oldu. Geri gelmeyecek... Ve ben her şeyi bı-rakmaktan söz ediyorum. O cinayetlerini işlerken burada olmak istemiyorum. Canıma yetti."

"Böyle düşünüyor olamazsın." dedi Garda. "Yorgunsun, dinlenmeye ihtiyacın var. T'uupieh uyandığı zaman onunla tekrar konuşursun."

Shannon saçlarını geri iterek başını salladı. "Unut gitsin. Yalnızca Reed'i ara." Pencereden dışarı baktı, şafakla beraber sislere bürünmüş deniz kıyısı silueti iyice belirginleşmişti. Garda omuz silkti; bozulmuştu. Telefona uzandı. Shannon sintizayzırın tuşlarına baktı. Parlayarak onu bek-liyor, kurşun gibi ağırlaşmış yorgun ellerini bir daha de-nemeye çağırıyorlardı. Dünya merakla ondan gelecek haberleri bekliyordu. Neyse ki son duyurusunu naklen yapmak zorunda değildi. Hiçbir gazetecinin bu saate kadar cam duvarlı gözetim odasında oturup onu bekleyecek kadar kendini işine adadığını sanmıyordu. Akşamki basın toplantısında onu soru yağmuruna tutmuşlardı. Duygularını, amaçlarını, planlarını, bu işi yap-masının nedenini sorgulamışlar, 'Robin Hood'un ahlaki ku-ralları ya da kuralsızlığıyla uğraşmışlar, Shannon'un ahlaki değerlerini ve kendisinden başka kimsenin burnunu sokmaya hakkı olmadığı bir sürü özel şeyi kurcalayıp durmuşlardı.

Bir zamanlar müzik dünyası ona aynı şeyi yapmaya kalk-mıştı ama arada hep onu koruyan ajanslar, halkla ilişkiler per-soneli olmuştu. Fakat bu sefer, bu kadar yalın bir şekilde ken-dini ortaya koyup ve

riske atılırken onu koruyan hiçbir şey yoktu. Reed mikrofona geçip, büyük bir ustalıkla basın top-lantısını Shannon'un baş gudubeti oynadığı bir sirk gös-terisine dönüştürüyordu. Shannon artık kendini bala bulanıp kazıklarla bir karmca yuvasının üstüne çakılmış bir adam gibi hissediyordu. Gazeteciler ona tepeden bakarak bilmiş bilmiş T'uupieh'in söylediklerini tartışıyor, Shannon'un T'uupieh'e verdiği yanıtları eleştiriyor; Shannon'un sessizce düşünmeye ihtiyacı olduğu zaman aralarında onu çılgına çevirecek şekilde bölüp duruyorlardı. Reed'in başarısı kusursuzdu. Shannon'un, masumlardan alınacak intikam durdurma çabalarına duyulacak insani ilgi ve acımayı son damlasına kadar sömürmüştü... Ve böyle yaparak Shannon'un başarısızlığını mühürlemişti.

Hayır.Sırtını rahatlatmaya çalışarak doğruldu. Hayır, suçu Reed'in üzerine atamazdı. Sözleri artık T'uupieh'i etkilemeye başladığında gazeteciler onu çoktan rahat bırakmıştı. Ba-şaramayan oydu, yalnızca kendisi. Yeterince usta, yeterince inandırıcı olamamıştı, dünyayı T'uupieh'in gözlerinden gör-meyi başaramayan kendisiydi. Bu yüzden T'uupieh'i olaya bir kere de onun gözüyle bakmaya ikna edememişti. Hayatında ilk defa gerçekten iletişim kurma, gerçekten önemli bir şey söy-leme şansını yakalamıştı ve başaramamıştı.

Bir el omzunun üzerinden uzanarak terminalin altındaki rafa dumanı tüten bir fincan kahve koydu. "Bu bilgisayarın iyi taraflarından biri de," dedi yumuşak bir ses, "bir fincan kahve yapmaya programlı olması."

Shannon irkildi, elinde olmadan gülümseyerek başını kal-dırdı. Annesinin yüzü gergin ve yorgun gözüküyordu. Elinde bir fincan kahve daha vardı. "Sağol." Shannon fincanı kaldırıp bir yudum içti sıcak sıvının boğazından kaydığını hissetti. Ba-şını kaldırmadan konuştu: "istediğin oldu. Reed'in istediği de. Duygu sömürüsüne ve cinayetlerine kavuştu."

Annesi hayır anlamında başını salladı. "Benim istediğim bu değildi. Reed'in yaptıkları yüzünden burada gerçekleştirdiğin her şeyden vazgeçmeni istemiyorum. Çalışmaların bu proje için büyük değer taşıyor, senin için de."

Shannon başını kaldırdı

"Ja,o haklı, Shannon. Böyle vazgeçemezsin, sana çok ih-tiyacımız var. T'uupieh'in de sana ihtiyacı var."

Alaycı bir tavırla güldü. "Tabii, çimentodan bir yo-yo gibi. Ne yapmaya çalışıyorsun Garda, kendi ahlaki değerlerimi bana karşı mı kullanacaksın?"

"Garda'nın söylemeye çalıştığı bu gece olanları bir körün bile görebileceği,eğer aylar önce farketmemişse tabii." An-nesinin sesi garip bir şekilde uzak geliyordu. "Bu proje sen ol-madan asla bu derece başarılı olamazdı. Sintizayzır konusunda haklıydın. Ve şimdi seni kaybetmek ..."

Sözünü yarıda keserek, odanın öbür ucundaki kanatlı ka-pıdan içeri giren Reed'e baktı. Bu sefer Reed yalnız gelmişti üstelik üstü başı da oldukça dağınıktı. Shannon telefon gel-diğinde onun uykuda, olduğunu anladı. Onu uyandırdığı için garip bir şekilde sevinmişti.

Reed pek memnun gözüküyordu. Ayak sesleri koridorda yankılanıyordu. Yüzü endişe ya da hoşnutsuzlukla asılmıştı. "Ne demek bırakmak istiyorum? Bir yaratığın fikrini de-ğiştiremedin diye işi nasıl bırakırsın?" Kabine girdi ve ter-minale göz attı. Shannon onun mikrofonların açık olup ol-madığını kontrol ettiğini anladı. "T'uupieh'i ikna etmeyi başarmanın oldukça uzak bir ihtimal hatta imkansız olduğunu biliyordun. O değişmek istemiyorsa bunu kabul etmelisin, ya-bancı bir kültürün değer yargıları senin kültüründen farklı ola-caktır."

Shannon arkaya yaslandı, yorgunluktan kolu seyiriyordu. "Bunu zaten kabul ediyorum. Benim kabul

edemediğim bizi bir avuç pezevenge çevirmen. Tanrım, adam gibi bir sebebin bile yok. Buraya ucuz filmler için fon müziği yapmaya gelmedim. Eğer bu cinayetleri dünyaya naklen yayınlarsan işi bırakırım.

Her şeyden vazgeçmek istemiyorum ama bir porno cinayet karnavalı için de burada kalamam."

Reed'in yüzü iyice asılmıştı, bakışlarını başka yöne çe-virdi. "Eee, ya sizler? Siz de içinizden benim cinayetlerin suç ortağı olduğumu mu düşünüyorsunuz? Carly?"

"Hayır Marcus." Başını salladı. "Ama hepimiz araştırmayı halka açık bir gösteriye dönüştürerek bayağılaştırmaya kar-şınız. Ne de olsa Titan'daki canlıların da her insan kadar özel hayatlarını korumaya hakları var."

"Ja,Marcus, sanırım hepimiz bu noktada birleşiyoruz."

"İyi de Dünya'daki insanların bugün ne kadar özel hayatı kaldı ki? Tasaday'ı hatırlasanıza. Üstelik bu 30 yıl önceydi. Her şeyi kaydeden bir kameranın bütün dünyanın gözleri önüne sermediği tek bir doruk ya da ıssız ada kaldı mı? Peki ya kamu sırlarını gözetim kanununa ne diyorsunuz?... ha-yatlarımız bir röntgen şovundan başka bir şey değil."

Shannon başını salladı. "Bu bize aynı şeyi başkalarına yapma hakkı..."

Reed soğuk bir bakışla süzdü onu. "Senin bu bilgiç dindar havaların biraz fazla oldu, Wyler. Bir müzisyen olarak ba-şarının nedeni tanınmış olman değil mi?" Duvardaki pos-terlere işaret etti. "Senin yaptığın müzik diğer bütün türlerden daha çok satıyor."

"İnsanlara ulaşmak için belli bir miktarda reklamı kabul etmek zorundayım. Yoksa benim için gerçekten önemli olanı, iletişim kurmayı başaramazdım. Bu hoşlandığım anlamına gelmiyor."

"Benim hoşlandığımı mı sanıyorsun?"

"Hoşlanmıyor musun?"

Reed tereddüt etti. "Bu işi iyi beceriyorum, önemli olan tek şey de bu. Belki inanmayacaksın ama ben hâlâ bir bi-limadamıyım ve benim için önemli olan tek şey bilimsel araş-tırmaların pastadan adil bir pay almasını sağlamak. Bul-duklarımızı halka açıklamak için geçerli bir nedenim olmadığını söylüyorsun. NASA'nın Neptün mekiğinden gelen

bilgileri kaybetmesinin tek sebebi ne biliyor musun; birileri aracın Neptün'e gidip bize data göndermesini beklemekten sı-kıldı ve fonumuzu kesti. Gezegen dışı görevlerde sorun araç güvenirliliği değil maddi kaynak güvenirliliği. Halk kon-serlerinden biri için milyonlar harcayabilir ama anlamadıkları bir şey için bir kuruş harcamak istemezler."

"Ben..."

"İnsanlar eğlenmek ve sorunlarını unutmak istiyor... bunun için onları kim suçlayabilir ki. Filmler, maçlar ve senin gibi adamlarla rekabet edebilmek için halka istediğini vermek zo-rundayız. Bizden başka sırada bekleyen bin türlü özel ve dev-let projesini saymazsak tabii. Ben bu sorumluluğu üstüme alı-yorum ki 'gerçek bilimadamları' çevrelerinde milyonlarca dolarlık teçhizatla ışı ışı laboratuvarlarında oturup 'araş-tırmaya saygı'dan söz edebilsinler."

Durakladı, Shannon gözlerini kırpmadan inatla ona ba-kıyordu. "Müzisyen olarak yaptıklarının şu anki

alışmalarından ahlaki olarak daha yüksek ve daha kayda değer olduğunu sy-leyebildiğin an odama gel de gerçek ikiyezlnn kim olduğunu görelim. Ama önce çok iyi düşün, hepiniz düşünün." Reed ar-kasını dönerek kabini terketti.

Odanın ucundaki kapının kanatlan hareketsizleşene kadar sessizce beklediler. "Sanırım..." Garda elindeki bastona baktı, sonra gözlerini pelerinine indirdi. "O da haklı."

Shannon ne eğildi, parmaklarını sintizayzırın tuşları ze-rinde gezdirdi. Kafein ve iç sıkıntısı bir olup yorgunluğunu bastır mıştı. "Reed'in haklı olduğunu biliyorum ama anlatmaya çalıştığım bu değildi ki! T'uupieh'in fikrini değiştirmeye a-lışmamın ya da işi bırakmak istememin nedeni projeyi sat-maya karşı çıkmam da değil. Ben aslında projenin halka pa-zarlanış şekline, iğrenç bir kan ve porno şovu gibi lanse edilmesine dayanamıyorum." ocukluğunda rock konserlerinin kötü bir n vardı. Gençliğinde gittiği heyecan şovlarından sonra o konserler bir senfoni orkestrası kadar saygıdeğerdi. He-yecan şovlarında 'uzmanlar' bir milyon dolarlık ödül için, kay-betmelerini seyretmeye gelmiş bir kalabalık önünde hayatları

zerine kumar oynar; mazoşistler kendilerini parçalayarak ge-imlerini sağlar; kasaplık ve ölüm üzerine '*cinema verite*' film-leri oynatılırdı.

"Herkesin istediği gerçekten bu mu? Bir başkasını kanlar içinde görmek insanları mutlu mu ediyor? Yoksa bu vahşetin dünya'da değil de Titan'da olmasından dolayı ahlaki bir s-tnlk m taslamak istiyorlar?" Mışıl mışıl uyuyan T'uupieh'e baktı. "Eğer T'uupieh'in fikrini ya da bu projenin pazarlanış şeklini değiştirebilseydim, en azından bir şey hakkında kendimi iyi hissedecektim. Ama kimi kandırıyorum ki?" T'uupieh ba-şından beri haklıydı. Shannon'un ne projeyi ne de T'uupieh'i değiştirmeyeceğini kabul etmesi gerekiyordu. "T'uupieh'in di-ęerlerinden hiçbir farkı yok. Ona uzanan eli sıkmak yerine kes-meyi tercih eder... şiddeti gerçekten yaşamayp başkalarının hayatında izleyerek tatmin olmamız onlardan daha uygar ol-duğumuzu göstermez. Ve hiçbir zaman da olmayacağız." O doğ-madan önce yazılmış bir şarkıyı anımsadı. "'Tek bir adamın el-leri kuramaz'" -terminali kapadı- "'hiçbir şeyi."

"Uyuman gerek... hepimizin uyuması gerek." Garda is-kemleden kalktı, bütün vücudu tutulmuştı.

"...ama eğer bir artı bir artı elli milyon ederse..." annesi başını eğmiş şarkıyı mırıldanmaya devam ediyordu.

Shannon başını çevirip ona baktı, annesi hüzünle başını sallıyordu. Shannon'un ona baktığını hissederek başını kal-dırdı. "Eğer T'uupieh yaptıklarının ahlaki açıdan yanlış ol-duğunu kabul etseydi ona ne olurdu? O da biliyor, yıkılırdı. Biz onun yıkılmasına neden olurduk. şiddetin içinde savrulup boğulur giderdi." Annesi nce Garda'ya sonra Shannon'a baktı. "Ne olursa olsun T'uupieh gerçekçi biri."

İçindeki kırgınlığı gizleyen bir içerleme duygusuyla Shan-non'un dudakları gerildi; Garda'nın öfkeyle mırıldandığını duydu.

"Ama bu senin haksız ya da başarısız olduğunu göstermez..." "ok nazıksın." Shannon ayağa kalktı. Garda'ya başıyla çıkışı işaret etti. "Haydi."

"Shannon." Konuşan annesiydi.

Shannon durdu, sırtı hâlâ annesine dönüktü.

"Başarısız olduğunu düşünmüyorum. Bence T'uupieh'e ulaştın. Son sözünü hatırla. 'Yarımı yalnızca sen de-ęiřtirebilirsin.' dedi. Açıkça iblise meydan okuyordu çünkü kendisinin yapmaya gücü olmadığı şeyi iblisin ger-ekleştirmesini istiyordu. Senden yardım istedi."

Shannon ağır ağır annesine döndü. "Buna gerçekten ina-nıyor musun?"

"Evet, inanıyorum." Annesi başını öne eğip saçlarını ka-zağının yakasından kurtardı.

Shannon koltuğuna oturdu, ellerini panelin karanlık ve ses-siz tuşları üstünde gezdirdi. "Onunla bir daha konuşmam hiç-bir işe yaramaz. İblis saldırıyı bir şekilde kendi başına dur-durmak zorunda. 'Sesi' onları uyarmak için kullanabilsem... Zaman farkının Allah belasını versin!" Shannon'un sesi onlara ulaşana kadar saldırı çoktan bitmiş olacaktı. Eğer hep iki saat geri kalacaksa yarını nasıl değiştirecekti?"

"Zaman farkını ben hallederim."

"Nasıl?" Garda yerine oturdu. Geniş, kırışık dolu yüzü, kafasının karıştığı gösteriyordu. "Uyarıyı vaktinden önce gönderemez, Klovhiri'nin ne zaman geçeceğini kimse bil-miyor. Çok geç ya da çok erken olabilir."

Shannon dikildi. "Daha iyisi 'Neden?' diye soralım. Neden fikrini değiştirdin?"

"Ben fikrimi değiştirmedim." dedi annesi hafifçe. "Bu du-rumdan da hiçbir zaman hoşlanmadım. Gençken, yap-tıklarımızla dünyayı değiştirebileceğimize inanıyorduk; belki de hiçbir zaman buna inamaktan vazgeçmek istemedim."

"Marcus arkasından dolap çevirmemizden hoşlanmayacaktır." Garda bastonunu salladı. "Peki, belki de halkın ilgisini çekmeye ihtiyacımızın olduğu fikri ne olacak?"

Shannon Garda'ya öfkeli bir bakış fırlattı. "Meleklerin ta-rafında olduğunu sanıyordum, sense şeytanın avukatlığını ya-pıyorsun."

"Sizin tarafınızdayım." Garda dudaklarını büzdü. "Ama...o zaman aracın son saniyede onları kurtarmasının ne zararı var? Sansasyon yaratmış oluruz."

Aylardır ilk defa annesinin gülümsediğini gördü. "San-sasyonel... T'uupieh ihanetimiz yüzünden bizi bataklıkta bı-rakıp gitmezse tabii."

Shannon kendine geldi. "Eğer gerçekten yardımımı is-tiyorsa böyle yapmayacaktır. Ve istediğini biliyorum. *Bunuhissedebiliyorum*. Ama zaman sorununu halletmemiz lazım."

"Ben mühendisim, hatırlasana. Mesajımı kaydedeceğim sonra da onunla uğraşmak için biraz zamana ihtiyacım ola-cak." Annesi bilgisayar terminaline işaret etti.

Shannon terminali açtı ve kenara çekildi. Annesi oturdu ve ekranda bir program dökümü başlattı. UZAKTAN KU-MANDA KILAVUZU yazısı ekranda belirdi. "Haydi ba-kalım... Klovhiri'nin kafilesi gözüktüğünde bunun hemen bil-dirilmesini istiyorum."

Shannon öksürdü. "Reed gelmeden önce söylediklerin doğru muydu?"

Annesi başını salladı, Shannon yanıtın yüzüne yansıyor gülümsemeye dönüşmesini seyretti. "Garda, dilbilimci oğ-lumla tanıştın mı?"

"Peki ya, o Pete Seeger şarkısını ne zaman öğrendin?"

"Ya müzisyen oğlumla tanıştın mı?... Ben de zamanında bir iki plak dinledim." Dalgın dalgın gülümsedi. "Herhalde sana, babana Elton John'a benzediği için aşık olduğumu an-latmamışındır."

T'uupieh sessizce gözünü bile kırpmayan iblise bakıyordu. Şafak bronz bulutları altına çevirmişti. Güneş ışığı ağaçların karmakarışık dalları arasından, yamaçların yarı saydam yüz-lerinden ve damla damla terleyen tepelerden aşağı süzülüyor, iblisin kabuğunu ışıkla yakıyordu. Elindeki kemiğin üstündeki et parçalarını sıyırmaya zorladı kendini. Yemek yediğinin far-kında bile değildi. Chwiul'u ve Klovhiri'nin kfilesini takip et-

meleri için gözcülerini şehre çoktan göndermişti. Arkada çe-tesinin geri kalanı silahlarını kontrol ediyor, karnlarını do-yuruyor, kendilerini saldırıya hazırlıyorlardı.

Ve iblisi hâlâ tek kelime etmemişti. Daha önce de saatlerce sustuğu olmuştu arma dün geceki hezeyanından sonra T'uupieh onun bir daha asla konuşmayacağı fikrine kapılmıştı. En-dişesi giderek büyüyordu, bu sabah zaten üstünde olan sinirleri iyice ayağa kalkmıştı, sonunda vurdumduymaz bir tavırla ib-lisin üstüne yürüdü ve eliyle ona vurdu. "Konuş benimle,*mala'ingga!*"

Fakat ona dokunduğu anda kolunda alev yalamışçasına bir acı hissetti. Şaşkınlık içinde küfrederek geri sıçradı. Yanan elini sallamaya başladı. İblis daha önce hiç ani bir çıkış yap-mamış, hiç incitmemişti onu. Ama T'uupieh de daha önce hiç ona vurmaya cüret etmemişti, her zaman ölçülü bir saygıyla davranmıştı..
Budala! Eline baktı, onu bugünkü saldırıda et-kileyebilecek yaralar ve yanıklarla kaplı bulmaktan kor-kuyordu. Ama deri pürüzsüzdü, şokun etkisiyle zonkluyordu yalnızca.

"T'uupieh! İyi misin?"

Arkasını döndüğünde Y'lirr'i gördü. Hem çok korkmuş, hem de saldırmaya hazır gözüktüyordu. "İyiyim." Başını salladı, Y'lirr'in endişesini fark ettiği için daha sert bir cevap vermekten kaçınmıştı. "Yok bir şey." Y'lirr'in elinde T'uupieh'in çift ka-visli yayı ve ok kılıfı vardı. T'uupieh hiçbir şey olmamış gibi ağrıyan elini uzatıp silahları Y'lirr'den aldı ve omzuna attı. "Hadi Y'lirr, gitmeliyiz."

"T'uupieh!" Bu kez onu çağıran iblisin garip sesiydi. "T'uupieh, eğer kaderle keyfimce oynayabildiğime inanıyorsan buraya gel ve beni dinle."

T'uupieh geri döndü, Y'lirr'in arkasında durakladığını his-setti. "Kudretine inanıyorum, İblisim!" Elini ovuşturdu.

Gözün amber derinlikleri T'uupieh'in suratını inceledi. T'uupieh içtenliğinin yüzünden okunduğunu ümit ediyordu. "T'uupieh söylediklerimin seni ikna etmediğini biliyorum.

Ama banani istiyorum, sesler karışıyordu, ismimi bilmeni

istiyorum. T'uupieh benim adım-"

Y'lirr'in arkasında dehşet içinde bağırdığını duydu. Dönüp ona baktı, elleriyle kulaklarını kapadığını gördü ve tek-rar iblise baktı. Hayretten donakalmıştı.

"—Shang'ang."

Sözcük onu iblisin ateşten kırbacı gibi yaktı ama acı bey-ninin içindeydi. Bağırarak ümitsizce karşı koyd 'amaartık çok geçti, ismi duymuştu bir kere!

Uzun bir sonra nefes almayı başarıp, başını salladı. Gün ışığıyla aydınlanmış kampa baktı, uyanan ormanın seslerini dinledi, bahar tomurcuklarının keskin kokusunu içine çekti. Yaşadığı şokun etkisiyle hâlâ kaskatıydı. Birden gülmeye başladı. İblisin ismini duymuştu ve hâlâ yaşıyordu; ne kör ol-muştu, ne sağır, ne de deli! İblis onu seçmişti, onunla bir-leşmişti, sonunda ona teslim olmuştu!

Sevinçten sersemlemişti, neredeyse iblisin konuşmaya devam ettiğini fark etmeyecekti. İçinden yükselen zafer şar-kısını bastırarak ona kulak verdi.

"...Bugün beni de yanında götürmeni emrediyorum. Olanı biteni görmeli, Klovhiri'nin geçişini izlemeliyim."

"Evet! Evet, Shang'ang. Dileğin yerine getirilecek. Senin is-teğin bana emirdir." Dönüp yokuştan aşağı inmeye başlayacaktı ki Y'lirr'i gördü. İblis ismini söylediği anda kendini attığı yerde kıpırtısız yatıyordu hâlâ. "Y'lirr?" Ayağıyla onu dürttü. Başını kaldırdığını görünce rahat bir nefes aldı, demin duyduğu hay-retin bu sefer onun gözlerinde şekillenmesini seyretti.

"Leydim, sizi...?"

"Hayır, Y'lirr." dedi hafifçe. Sonra daha sert bir tonda "El-bette öldürmedi. Artık gerçekten iblisin eşiyim ben, kimse du-ramaz önümde." Ayağıyla kabaca itekledi onu. "Ayağa kalk. Ne bu böyle? Burnunu çeken korkaklar sürüsü, zafer sabahımı berbat mı edeceksiniz?"

Y'lirr alelacele ayağa kalktı, üstünü başını silkeledi. "Asla T'uupieh. Her emrine hazırız. İntikamını alacağız." Ka-masının sapını kavradı.

"İblisim bize yardım edecek!" Sesi gururla çınlıyordu. "Git bir kızak hazırla ve buraya getir. Adamlara iblisi taşırkennazik olmalarını söyle."

Y'lirr başını salladı. İblise baktığında T'uupieh bir an için gözlerindeki korku ve kıskançlığı gördü. "İyi haber." Sonra her zamanki çevikliğiyle bir daha Tuupieh'e bakmadan yürüyüp gitti.

Kampta küçük bir yaygara koptuğunu duydu ve daha şim-diden iblisle arasında geçenlerin yayıldığını düşündü. Sonra Lord Chwiul'un söz verdiği gibi T'uupieh'in korumaları eş-liğinde açıklığa geldiğini gördü. Başını hafifçe kaldırdı, şa-şırılmıştı. Gerçekten de yalnız gelmişti fakat birblielle bi-niyordu. Az bulunan çok pahalı bineklerden bunlar. Bu kadar ağırlığı kaldıracabilecek tek hayvan oydu ve üstelik kötü huylu olduğu için eğitilmesi de çok zordu. Hayvanın çenesi atıyordu. Gevşek, salyalar damlayan dudaklarından keskin dişleri fır-lamıştı. T'uupieh hafifçe yüzünü buruşturdu. Korumaları, hayvanın ağaç kütüğüne benzeyen perdeli ayaklarından uzak duruyor, onu dürtmek için mızraklarını hazır tutuyorlardı. Hayvan bir amfibiyandı ve kanatları olsa bile uçmak için fazla ağırdı. Fakat suyun içinde son derece çevik ve hızlıydı. T'uupieh birkaç saniye boyunca kendi perdeli parmaklarına ve onu sadece birkaç saniyeliğine havada tutabilen kanat zarlarına baktı. Sık sık yaptığı gibi, hepsini kaderin hangi dönüşlerinin şekillendirdiğini ya da değiştirdiğini düşündü.

Y'lirr'in Chwiul'la konuştuğunu gördü. Küstah bir sırırtmayla insanların arasında ona işaret ederken Chwiul'un yü-zünde büyüyen endişeyi gördü. Y'lirr'in "ismini biliyor," De-diğini hissetti.

Chwiul hayvanını T'uupieh'e doğru sürdü, iblisin dikkatli bakışları üstünde gezinirken yüzünü kontrol altında tutmaya çalışıyordu. T'uupieh, iblisin duyarlı mücevherlerle kaplı yü-zeyini okşamak için şefkatle elini uzattı. İçgüdüyle bir an için gözlerini, Chwiul'dan ayırıp ve başının üstündeki göğe kay-dırdığında, aniden bulutların ayrıldığını gördü...

Daha iyi görebilmek için gözlerini kırpı ama tekrar bak-tığında hiçbir şey yoktu. Hiç kimse hatta Chwiul

bile hilal bi-çimli yeşilimsi altın diski görmemişti. Değişim Çarkı. Yü-zündeki ifade hiç bozulmadı ama kalbi yerinden fırlayacak gibi atıyordu. Çark sadece birisinin hayatı çok önemli biçimde de-ğişeceği zaman belirirdi, ve bu değişim genelde ölüm demekti.

Bir anda önünde duran Chwiul'un bineği ona doğru atıldı. T'uupieh yerinden bir adım bile kıınıldamadı ama Chwiulbli-elli dizginlemeye uğraşırken hayvanın mavi salıaları T'uupieh'in üstüne sıçradı. "Chwiul!" Demin duyduğu he-yecanı öfke kisvesi altında dışarı vuruyordu. "O sümüklü hay-vanına sahip ol yoksa onu öldürtürüm." Yumruğunu iblisin parlak derisinin üstüne koydu.

Chwiul'un gülümsemesi yüzünden silindi. İblisin parlayan gözüne huzursuz huzursuz bakarak hayvanı geri çekti. T'uupieh derin bir nefes alarak gülümsedi. "Demek kampa yal-nız gelmeye cesaret edemediniz, Lordum." Chwiul eğerin üze-rinde hafifçe eğildi. "Adamlarınız beni bulana kadar bataklıkta yalnız başıma dolaşmak istemedim."

"Anlıyorum." T'uupieh hâlâ gülümsüyordu. "Bu sabah her şeyin planladığımız gibi gittiğini tahmin ediyorum. Klovhiri ve kafilesi tuzağımıza düşmek üzere yola çıkmış olmalı."

"Yola çıktılar. Rehber onları seçeceğiniz çukura doğru sür-mek için işaretimi bekliyor."

"İyi. Tepelerle çevrili güzel bir yer düşünmüştüm." T'uupieh, Chwiul'un iblisin karşısında gösterdiği cesareti tak-dir etmişti. Ama adamın görüldüğü kadar rahat olmadığını hissedebiliyordu. Adamlarının yol boyunca iblisi taşımak için bir kızakla yaklaştıklarını gördü. "İblisim kendi isteği üzerine bizimle beraber gelecek. Bence bu kesinlikle başaracağımızı gösteriyor değil mi?"

Chwiul kaşlarını çatı. Bu fikre içten içe karşı çıkıyor ama belli etmeye cesaret edemiyor gibiydi. "Eğer size sa-daklatle hizmet ediyorsa, evet Leydim. Büyük bir onur ve ha-yırlı bir işarettir bu."

"Bana gerçek bir bağlılıkla hizmet ediyor." T'uupieh'in du-daklarında imalı bir gülümseme belirdi yeniden. Geride durup hamağın kızağa takılmasını ve iblisin içine yerleştirilmesini seyretti. Adamlarının gerekli özeni gösterdiklerinden emin olmak istiyordu. İblise gösterdikleri derin saygı ne onun ne de Chwiul'un gözünden kaçmıştı.

T'uupieh adamlarını topladı. Yola koyuldular. Bataklığın üstünde buharlar tüten yüzeyi ve yeni yeni çözülmeye baş-lamış nazik çalılıarın yıvışık, arduvaz mavisi vantuzları üze-rinde ilerliyorlardı. T'uupieh bu bölgeden daha önce sık sık geçmiş olmalarına şükrediyordu. Zira baharla beraber etrafı kaplayan keskin kokulu yeşillikler ve vıcık vıcık balçığın gü-venilmezliği yüzünden izledikleri yolu gün aşırı değiştirmek zorunda kalıyorlardı. T'uupieh, Lordu çirkin bineğinden in-dirmek istiyordu ama Chwiul'un buna razı olacağını san-mıyordu. Ayrıca yayan kalırsa Chvviul'un geride kalacağından korkuyordu. İblis güvenli bir şekilde kızağa bağlanmıştı ve ta-şıyıcılardan en küçük bir yakınma gelmiyordu.

Sonunda ailesinin topraklarından geçen anayolu -gerçi ana-yol denilecek hali de kalmamıştı- çevreleyen tepelere vardılar. T'uupieh, iblisi çalılıarla kaplanmış yoldan Klovhiri'nin ge-çişini görebileceği bir noktaya yerleştirdi. Adamlarına iblisin gözlerini patikanın aşağısına gizlemelerini emretti. Durdu ve aşağıya, yolun çatallaştığı noktaya dikti gözlerini. Patika ikiye ayrılmış gibi gözüküyor ama çatallardan biri, altındaki sarp kayalığın zigzaglar çizen sarı yüzeyini takip ederek dosdoğru bir kuyuya gidivordu. Kuyunun içi, kayaların geçirgen sülfür yüzünden sızarak birikmiş amonyak-su eriyiğiyle doluydu. Klovhiri ve kafilesi kuyuda çırpınırken, T'uupieh ve adamları onlarıngips avlar gibi teker teker avlayacaktı T'uupieh eline konan ngipsi düşünceli bir şekilde ezdi. Tabii iblisi... olaya bambaşka bir yön vermeye karar vermediği takdirde.

"Gözüküyorlar mı?" Chwiul hayvanı yanına sürdü.

T'uupieh uçurumun kenarından uzaklaştı ve büyük bir il-giyle Chwiul'u incelemeye başladı. "Henüz değil. Ama ya-

kında gözükürler." Birkaç adamını aşağıdaki tepelere yer-leştirmişti ama yolun çevresindeki yeşillikler görüşü en-gelliyordu. İblisin gözü bile yolun daha uzaktaki kıvrımlarını pek seçemiyordu. Chwiul geldiğinden beri iblis hiç ko-nuşmamıştı, T'uupieh de onun sırlarını şimdi açıklamasını beklemiyordu. "Muhafızlarınız nasıl bir üniforma giyiyor, ci-nayet s s  vermek için kaç tanesini  ld rmemizi is-tiyorsunuz?" Yayını omzundan çıkardı ve gerginliğini kontrol etmeye başladı.

Chwiul omuz silkti. " l ler konuşmaz. Hiçbiri canlı kal-masın. Nasıl olsa yakında Klovhiri'nin muhafızları benim ola-cak. Rehberi de  ld r. Bir kere satın alınan adam yine satın alı-nabilir."

"Oooo-" T'uupieh sırtarak başını salladı. "Sizin ke-tumluğunuz ve  ng r n ze sahip biri dünyada çok ilerler, Lor-dum." Yolu izlemek üzere arkasını dönmeden önce yayına bir ok yerleştirdi. Görünürde kimse yoktu. Huzursuzca uzaktaki sisle örtülü dağların gümüş mavisine, buzulların yukarı uzanan içi boş parmaklarına baktı. Kışın başında buzlar onun boyunu geçiyordu ama şimdi iyice küçülmüş, yakındaki g l n kı-yısında kaybolmaya yüz tutmuştu. Bir zamanlar g l n  ze-rinde süzülürken...

Belli belirsiz bir k p rti, normal olmayan hafif bir gürültü gözlerini tekrar yola çevirmesine neden oldu. Vücudu he-yecanla gerilmişti. Adamlarına yamacın kenarında yerlerini al-malarını işaret eden çığlığı atarken hareketleri her zamanki akılcılığından uzaktı. *Nihayet* Klovhiri'yi görebilmek için he-vesle ileri uzandı.  nce rehberi, sonra kardeşini ve çocukları taşıyankızağı gördü. Açığa çıkmalarını bekleyerek  ev-releyen muhafızları teker teker saydı. Ya Klovhiri... Klovhiri neredeydi?

Chwiul'un yüzü suçluluk duygusuyla kurnazlık arası bir ifadeye büründü. "İşi  ıktı. Geride kalıp mahkemede hal-letmesi..."

"Neden bunu bana söylemedin?"

Lord**bliellin** dizginlerini sertçe çekti. "Bu hiçbir şeyi de-ęiřtirmez! Ailesini ortadan kaldırırsın. Böylece mirasta hakkı olan tek kişi ben olurum. Sonra da ne zaman istersek te-mizleyebiliriz Klovhiri'yi."

"Ama ben Klovhiri'yi istiyorum." T'uupieh okunu Chwi-ul'un kalbine doğrulttu.

"Ben  l rsem kimi su layacaklarını sanıyorsun?" Kanadını önüne siper edecek şekilde açtı.

"Klovhiri bunun icabına bakacaktır. Büyük Lord sonsuza kadar sana sırtını döner. İntikamını kardeşinden al, T'uupieh, eğer anlaşmayı yerine getirirsen seni çok iyi  d llendiririm."

"Anlaşmamız böyle değildi!" Yaklaşan kafilenin gürültüsü net bir şekilde duyulmaya başlamıştı. T'uupieh bir çocuğun kahaahalarını duydu. Adamları sinmiş, işaretini bekliyordu. Chwiul'un rehberine işaret vermek üzere hazırlandığını gördü. Dönüp iblise, aşağıdaki yolculara kenetlenmiş amber göze baktı. Ona doğru bir adım attı. Hâlâ kaderini değiştirmesi için vakit vardı. Belki de şimdiden değiştirmişti.

"Geri d n n, geri d n n!"İblisin sesi gümüş ormanın  s-t nde bir çığ gibi patladı. "Pusu... tuzak... aldatıldınız!"

" - ihanet!"

Gürültülerin içinde Chwiul'un sesini belli belirsiz işitti T'uupieh ve tam zamanında arkasını döndü. *Bliell*

yolunu kes-mek için ileri atılmıştı. Chwiul kılıcını çekti, yüzü bem-beyazdı. T'uupieh, öfkenin kendisine mi yoksa iblise mi yö-nelttiğini anlamamıştı.

İblisin durduğu kızağa doğru koştu, bir yandan da yayını germeye uğraşıyordu *amabliell* iki zıplayışta ona yetiştii. Ko-caman ağzını açmış, çirkin başını T'uupieh'e doğru sa-vuruyordu. Kaygan eriyik üzerinde bir türlü ilerleyemeyen T'uupieh düştü, hayvanın salyalar akıtan çenesi ona zarar ver-meden başının üstünde kapandı. *Amabliellin* bir ayağı T'uupieh'in bedenine indi ve onu eriyiğin üstünde kayarak ib-lisin ayağının dibine gönderdi.

İblis.Nefes almaya çalıştı ama ciğerlerine bir türlü hava gitmiyordu. Seslenmeye çalıştı. İnanılmaz bir berraklıkla ib-

lisin güzelliğini ve ikisini de yok etmek için uluyarak kabus gibi üstlerine çullanan *blielli* gördü. Bliellin tepesinde şah-landığını ve Chwiul'un havaya savrulduğunu gördü ama Chwi-ul'un kendini mi yere attığını yoksa dengesini mi kaybedip düştüğünü anlamadı. En sonunda sesi çıktı ve iblisin ismini hem bir yakarı hem de bir uyarı olarak haykırdı: "Shang'ang!" *Veibliell* tepelerine indiği anda iblisin kabuğundan bir yıl-dırım çaktı ve hayvan bir anda alevlere boğuldu. Ulumaları tiz-leşti, T'uupieh *blieü'in* haykırışlarındaki korkunç acıyı duy-mamak için kulaklarını kapadı. Ama gözlerini yummadı: İblisin ateşi yıldırım hızıyla sona erdi *vebliell* arkaüstü dev-rildi. Yere çarptığında vücudu hafifçe geri sekti, taş kadar ha-reketsizdi. T'uupieh minnetle iblisin ayağına yaslandı. Ha-vasızlıktan yanan ciğerlerine derin bir nefes çekti ve başını yana çevirdi.

Chwiul uçuşunun kenarında bir hava akımına kapılmış sü-zülüp duruyordu. Rüzgardan kurtulup yamaçtan aşağı gözden kaybolmadan önce bedeni hafifçe döndü ve T'uupieh onun sır-tına saplanmış üç ok gördü. Gülümseyerek gözlerini kapadı. "T'uupieh! T'uupieh!"

Adamları etrafına toplanırken yorgun, teslim olmuş bir edayla gözlerini açtı. Y'lirr'in yüzüne uzanan eli o gözlerini açar açmaz geri çekildi. Y'lirr'e ve diğerlerine gülümsedi ama bu gülümseme biraz öncekinden çok farklıydı. "Y'lirr..." T'uupieh elini uzattı ve Y'lirr'in onu ayağa kaldırmasına izin verdi. En küçük hareketinde her yeri ağrıyordu, vücudu yara bereyle kaplıydı ama tek önemli yarasının kanadındaki kan sızan yırtık olduğunu bildiği için endişe duymuyordu. Kolunu vücuduna yapıştırdı. "T'uupieh -" "Leydim -" "Ne oldu? İblis -"

"İblis hayatımı kurtardı." Susmalarını işaret etti. "Ve kendi nedenleri yüzünden, Chwiul'un oyununu bozdu." Olanların daha yeni farkına varıyordu. Döndü ve uzun bir süre iblisin

hiçbir şey yansıtmayan gözüne baktı. Sonra başını çevirdi, tutuk adımlarla yamacın kenarına gidip aşağı baktı.

"Ya anlaşma?" dedi Y'lirr.

"Chwiul anlaşmayı bozdu! Bana Klovhiri'yi getirmedi." Ona kimse karşı çıkmadı. Çalılardan Ahtseet ve ço-cukların toprağın içinde kaybolduğunu tahmin ettiği noktaya baktı. Bir çocuğun iniltili ağlayışını duyuyordu. Açıklığın or-tasında, herkesin görebileceği bir yerde Chwiul'un cesedi ya-tıyordu. Üstü oklarla kaplıydı. Kendi muhafızları saldırgan sa-narak oklamıştı onu! Bu fikir hoşuna gitmişti. İçinden bir ses Ahtseet'in kurtulmuş olmasına çok daha fazla sevindiğini söy-lüyordu... Bunu düşündüğü anda kaşları çatıldı.

Hem Ahtseet, hem de Klovhiri kurtulmuştu. Durumu kur-tarmak için bundan yararlanmalıydı. Hâlâ şaşkındı, durup ka-fasını toporlamaya çalıştı. "Ahtseet!" Sesi iblisin sesi kadar kudretli değildi ama yeterli yankıyı yaptı. "Ben T'uupieh. Önünde yatan hainin cesedine iyi bak, Chwiul, kocanın öz kar-deşi! Sizi

batalıkta öldürtmek için katiller tuttu. Rehberinin kaçmasına izin verme, sana her şeyi anlatacaktır. İblisim ol-masa çoktan ölmüştünüz."

"Neden?" Ahtseet'in sesi rüzgarda titriyordu.

T'uupieh acı acı güldü. "Neden mi, yollar külhanbeylerinden temizlesin diye. Büyük Lord sadık hizmetkârlarını daha çok sev-sin ve daha iyi ödüllendirsın diye, sevgili kardeşim. Ve Klovhiri benden nefret etsin diye. Karısının ve çocuklarının hayadan bana borçlu olduğu için kendini yiyip dursun. Topraklarımdan serbestçe geç, Ahtseet! Sana izin veriyorum, bir kereliğine."

Yamaca sırtını dönerek yorgun adımlarla uzaklaştı. Aht-seet'in ona inanıp inanmaması umurunda değildi. Adamları**bliellin** leşi çevresinde sessizce bekliyordu.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Y'lirr iblise bakarak. Herkes adına konuşuyordu.

T'uupieh cevap verirken iblisin gözlerinin içine bakıyordu. "Chwiul'a doğruyu söyledim. Bugünden sonra şehirdeki evine ihtiyacı olmayacak... Belki Büyük Lord da bunun adil bir değiş

tokuş olduğunu kabul eder. Belki bu işi ayarlayabiliriz. De-ğişim Çarkı hepimizi taşıyor ama aynı kolaylıkla değil. Değil mi benim güzel Shang'ang'ım?"

İblisin güneşte ısınmış kabuğunu sevecenlikle okşayarak buzları yeni çözülmüş toprağa oturdu ve cevap vermesini bek-lemeye başladı.